I чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXII. Ч. 216. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 19-го ЛИСТОПАДА 1965 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 19, 1965 No. 216. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 18 листопада 1965.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ І ПАНІ ДЖАНСОН 17 ЛИСТОПАДА ПРИЙМАЛИ В БІЛОМУ ДОМІ АНГЛІЙСЬКУ КНЯЖНУ МАРГАРИТУ і її чоловіка ерла Сновдена, відзначаючи одночасно 31-ші роковини свого одружіння — обідом та балем. Президент танцював перший танок із княжною Маргаритою, а пані Джансон танцювала з ерлом Сновденом фокстрота. Княжна не мала корони, але мала на собі численні діяманти, які видко було здалеку. Президент і пані Джансон та англійська княжна пара сиділи при окремім столику, при якому були ще англійський амбасадор до ЗДА сер Патрік Дін із дружиною та шеф протоколу з Державного Департаменту Ллойд Генд. Президент вперше публічно виступив після операції 8-го жовтня. Це прийняття було останнім в Білому Домі до кінця цього року, бо Президент видужує і не влаштовує в цьому році інших прийнять.

ТРЕБА Б $100 БІЛЬЙОНІВ НА ТЕ, ЩОБ АМЕРИКАНСЬКІ НЕГРИ МОГЛИ ВВІЙТИ В АМЕРИКАНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО, — казав почесний голова Конференції в Білому Домі в справах громадянських прав Філіп Рендолф. Він говорив про остаточну ціль — зрівняти негритянські нетрі у великих містах та про те, щоб негритянське населення могло жити на такій життєвій стопі, на якій є біле населення у ЗДА. Рендолф не подав подробиць свого пляну. На конференції було 200 делеґатів, в тому численні представники негрів. Ця конференція має бути підготовкою до тієї, що повинна відбутися на весні 1966-го року. Негритянському населенню треба дати можливості користати з рівних прав

СЕКРЕТАР ПРАЦІ ВІЛЛАРД ВІРЦ ПЛЯНУЄ ЩОМІСЯЦЯ ЗУСТРІЧАТИСЯ З ПРЕДСТАВНИКАМИ ФАРМЕРІВ. Таке рішення запало на зустрічі Вірца з представниками Крайової Ради Фармерських Працівників в Денвері, Колорадо. На першій зустрічі мають обговорювати справу зменшення числа закорд. фармерських рільничих робітників, щоб поліпшити можливості праці домашніх фармерських робітників. Фармери сподіваються, що на цих періодичних зустрічах фармерів із секретарем праці приходитиме до кращого зрозуміння фармерської програми в ЗДА.

ВПЛИВИ ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТА ДЖАНСОНА ЗА ПРЕЗИДЕНТУРИ КЕННЕДІ З КОЖНИМ РОКОМ ЗМЕНШУВАЛИСЯ, — пише колишній дорадник президента Джана Ф. Кеннеді професор Артур М. Шлезінґер у своїх спогадах в журналі „Лайф", які мають вийти окремою книжкою. Шлезінґер гадає, що віце-президент Джансон був би вповні в тіні, коли б президент Кеннеді був кінчав четвертий рік свого урядування в Білому Домі. Шлезінґер пише: „1963-ий рік не був легким для Джансона, якого щораз менше можна було бачити в Білому Домі в порівнянні з роками 1961 і 1962". Але Шлезінґер підкреслює, що вірність Джансона у відношенні до президента Кеннеді зовсім не зменшувалася. Джансон завжди з подивом говорив про Кеннеді.

НАУКОВЕЦЬ АСТРОФІЗИК ГЕРБЕРТ ФРІДМАН ПЕРЕДБАЧАЄ, ЩО СОНЦЕ ПОГЛИНЕ ЗЕМЛЮ, Меркурія, Марса і Венеру. Сонце має стати величезною гарячою газовою кулею, яка тоді буде діяти так, як величезна нуклеарна бомба Сонце має бути тоді таким великим, якою є велика зоря Антарес, яка тепер є 36 мільйонів разів більша від теперішнього Сонця. Але професор Фрідман потішає людей тим, що ця катастрофа станеться аж за 5 більйонів років. Після цієї катастрофи Сонце мало б зменшитися до величини Землі, але один кубічний цаль його важив би кілька тонн.

У СВІТІ

5 АМЕРИКАНСЬКИХ СЕНАТОРІВ ПРИБУЛИ ДО МОСКВИ. Голова демократичної більшости в Сенаті Майк Мансфілд, який у вівторок цього тижня мав одногодинну розмову з французьким президентом де Ґоллем, зупинився разом із своїми колеґами у Варшаві та в середу прилетів до Москви, привітаний на летовищі представником американської амбасади. Покищо совєтські власті не виявили, чи хтось з кремлівської верхівки прийме Мансфілда. Разом з ним є демократичний сенатор Едмунд Мускі і Деніел Інойє та республіканці Джордж Ейкен і Калеб Боґґс. Всі вони летять через Москву до Сайґону.

БРИТІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ МАЙКЕЛ СТЮАРТ ЩЕ РАЗ СПРОТИВИВСЯ на Раді Безпеки Об'єднаних Націй проти будь-яких мілітарних санкцій, що їх деякі африканські країни раді б вжити проти біло-расистського режиму в Родезії. Зате він погодився на поширення господарських санкцій, зокрема на проголошення ембарґа щодо вивозу до Родезії пального. Британія погодилася теж, щоб Об'єднані Нації покликали постійну комісію, яка стежила б за практичними наслідками стосованих супроти Родезії господарських санкцій. В самій Родезії уряд Іена Сміта позбавив королівського губернатора Гомфрі Ґіббса засобів комунікації, перервав йому телефонічні лінії, відібрав автомобілі, стягнув з-перед палацу сторожу та призначив віце - прем'єра Кліффорда Дюпонта, щоб відібрав від Ґіббса урядування.

БРИТАНІЯ ХОЧЕ ДОВЕСТИ своєю політикою супроти біло-расистського уряду Іена Сміта в Родезії до такого послаблення престижу того уряду в очах білих родезійців, щоб Іен Сміт мусів або зректися, або розписати нові вибори. Тоді — сподіваються в Лондоні — повнота влади в Родезії опинилась би в руках губернатора Гомфрі Ґіббса, а новий тамошній автономний уряд був би льояльний у відношенні до Лондону. Однак покищо Іен Сміт урядує по-диктаторськи, преса в Родезії не подає ніяких вісток, що некорисні для режиму Сміта.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ШАРЛЬ ДЕ ҐОЛЛЬ БУЦІМ-ТО ПЛЯНУЄ перевести поважні зміни в своєму уряді, коли буде переобраний на президента в грудневих виборах. Міністер закордонних справ Моріс Кув де Мурвіль, один з найбільш довірених осіб де Ґолля, наполягає, щоб де Ґолль димісіонував міністра інформації Алена Пейрефіта, який раз-у-раз складає прилюдні заяви в різкому протиамериканському дусі. Кув де Мурвіль буцім-то не хоче дальшого погіршення відносин Франції з її західніми союзниками.

В ПАРЛЯМЕНТІ ІНДІЇ ПРИЙШЛО до ворожих демонстрацій проти ЗДА з приводу відмови ЗДА зобов'язатися до харчової допомоги Індії на довшу мету та згоди на достави харчів тільки на коротку мету. Індійці загально вважають, що ЗДА пов'язують свою харчову допомогу з політичним натиском, щоб Індія мирилася з Пакістаном в справі Кашміру.

ЗАКЛИК
Головного Екзекутивного Комітету УНС

У СПРАВІ ЗАВЕРШЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ В ЦЬОМУ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОМУ РОЦІ

Ще тільки шість тижнів відділяє нас від закінчення цього для Українського Народного Союзу та 85.00 його членів передконвенційного року, і ще аж 1.600 нових членів відділяє нас від завершення нашої організаційної мети в цьому передконвенційному році — здобуття 5.000 нових членів. Ми повинні й ми мусимо докласти всіх зусиль, щоб упродовж цих шести тижнів часу, який мчить стрілою, досягнути й нашу організаційну мету, здобуваючи цих бракуючих ще 1,600 нових членів для нашої великої союзової родини!

Кожна конвенція є найбільшою подією в житті, праці й розвитку нашої організації. Такою ж буде наступна 26-та конвенція, що має відбутися в травні 1966-го року в місті Шикаґо. Від 25-ої конвенції в 1962-му році Український Народний Союз пройшов чи не найбільший шлях у своєму розвитку, завершивши його повною модернізацією та вдосконаленням своєї забезпеченевої системи в липні цього року. Також у фінансовій та культурно-видавничій ділянках своєї праці і служби нашій громаді і нашому народові Український Народний Союз вписав нові світлі сторінки в історію розвитку українських спільнот в ЗДА і Канаді. Цей розвиток ми мусимо завершити досягненням нашої цьогорічної організаційної мети, здобувши ще перед закінченням цього року щонайменше 1.600 нових членів!

У цій справі і звертаємося із гарячим закликом до всіх членів нашої організації, зокрема до секретарів і всіх відділових урядовців та організаторів і до всіх кандидатів на делеґатів на найближчу, 26-ту конвенцію УНСоюзу. Кількість бо здобутих нових членів напевно рішатиме у недалекому вже виборі делеґатів на цю конвенцію, як і надаватиме ваги їхньому мандатові на цьому найбільшому парляментарному зібранні українців Америки і Канади. Участь і успіх у найважливішій ділянці праці УНСоюзу — його організаційній розбудові дає найкращі кваліфікації рішати про долю цієї організації на її конвенції.

Тож до праці! Нехай не буде ні одного урядовця Відділу УНС, ні одного кандидата на конвенційного делеґата, ні одного Відділу УНС, які впродовж цих останніх шести тижнів цього передконвенційного року не придбали б для своєї організації і тим самим для зорганізованої творчої української громади в Америці й Канаді бодай ДЕСЯТЬ нових членів. Від цього бо залежить не тільки Ваш вибір на конвенційного делеґата, але й майбутнє нашої великої організації та її вкладу в забезпечення майбутнього нашого народу.

Джерзі Сити, Н. Дж., 15 листопада 1965.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Йосип Лисогір — гол. предсідник, Степан Куропась — заступник гол. предсідника, Анна Герман — заступниця гол. предсідника, Ярослав Падох — гол. секретар, Роман Слободян — гол. касир.

ЗДА продають 200,000 тонн міді, щоб зменшити ціни на цей метал

Вашинґтон. — Секретар оборони МекНамара 17-го листопада повідомив, що уряд із своїх запасів має продати 200 000 тонн міді на те, щоб заспокоїти ринок, на якому виявився брак цього металу і щоб цим способом обнизити ціни на мідь, яка в останніх днях подорожчала з 36 центів за фунт до 38-ох. Всі корпорації, які продукують мідь, в цьому місяці збільшили ціни на мідь, тільки Корпорація Кеннет-Мідь цього не зробила досі. Продаж міді з державних запасів залежна від ухвали Конґресу або від дозволу Президента. Президент Л. Б. Джансон дозволив продавати мідь із державних магазинів, де її зберігається для оборонних цілей, як і інші металі. Недавно Уряд випустив на ринок 200 000 тонн алюмінію, щоб зменшити ціни на нього, бо деякі алюмінійові корпорації збільшили ціни на нього. А-ле після акції Уряду в цій справі ці корпорації відкликали збільшення цін на алюміній. Після успіху в справі алюмінію, Уряд хоче не допустити до збільшення цін на мідь, бо вважає, що ріст цін це причина до інфляції, бо тоді подорожчають різні товари, а це спричинить вимогу більших заробітків, що означатиме, що доляр тратить на вартості. МекНамара повідомив одночасно, що Уряд контролюватиме експорт міді і мідних товарів. Уряд проситиме Конґрес, щоб скасував мито від імпортованої міді, яке тепер виносить 1.7 цента від одного фунта. Нюйоркська біржа має загострити умови продажу й купна акцій компаній, які продукують мідь. Досі при купні цих акцій потрібна була готівка 10% вартости, а тепер вона збільшена буде до 70%. МекНамара заявив, що під час війни у В'єтнамі не можна допустити до того, щоб ринок ЗДА захитався внаслідок збільшування цін на сирівці. На світовому ринку відчувається недостача міді, бо події в Родезії зменшили продукцію цього металу, а в Чіле це саме зробив страйк робітників. В найближчому році запотребування на мідь в оборонній продукції збільшиться на 100%. — казав секретар оборони.

Комуністи знищили у В'єтнамі знову 10 літаків

Сайґон.—Про дальшу натугу війни проти комуністів у В'єтнамі свідчать прикрі втрати, що їх зазнало американське і південно-в'єтнамське летунство в двох останніх днях. Чотири американські джети були збиті протилетунським вогнем під час бомбардування Північного В'єтнаму. Один пільот мабуть згинув, один дістався до ворожого полону, а двох вирятувано. П'ятий американський бомбовик типу „Ф-105 Тандерчіф" був збитий попереднього дня протилетунською ракетою совєтського типу. Знову ж сильний відділ комуністичних повстанців несподіваним наскоком проти південно-в'єтнамського летовища біля Тан-Гісп за 35 миль на південь від Сайґону вдерся на те летовище і ручними гранатами та вогнеметачами знищив п'ять літаків і чотири вантажні вози. Коли наспіла американська летунська допомога — комуністи втекли, переслідувані летунським скорострільним та ракетним вогнем. На летовищі нараховано 28 комуністичних тіл. Завзяті бої продовжувалися в долині ріки Іадранґ біля кордону Камбоджи.

КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ ЗНОВУ НЕ ПРИЙНЯЛИ ДО ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

Об'єднані Нації. — В середу 17 листопада ц. р. відбулося, після однотижневих дебат, голосування в Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй над внесками в справі членства Комуністичного Китаю в ОН. Спершу переголосовано внесення, яке стверджувало, що справа прийняття чи неприйняття Комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй є „важливою", покликавшись при тому на прецедент з 1961 року, і тому для переведення постанови про прийняття Комуністичного Китаю до ОН треба двох третіх голосуючих. Це внесення зголосили ЗДА, Австралія, Бразилія, Колюмбія, Ґабон, Італія, Японія, Мадаґаскар, Нікараґва, Філіппіни і Сіям. Це внесення перейшло 56 голосами проти 49 при 11-ох, що стрималися. Перемога цього внесення перерішила справу, бо було згори відомо, що прихильники прийняття Комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй не зможуть зібрати двох третіх голосів. У голосуванні над питанням прийняття — 47 голосів було „за" і 47 „проти" при 20-ох, що стрималися. Внесення на прийняття зголосили були Албанія, Камбоджа, Альжир, Ґана, Ґвінея, Малі, Пакістан, Румунія, Сомалія і Сирія. До прогри Комуністичного Китаю у великій мірі причинилася формула, яка пов'язувала прийняття Комуністичного Китаю з виключенням Вільного Китаю: тому, що Формоза (Тайвань) і суміжні острівці, що разом становлять осідок Вільного Китаю, мають 11 мільйонів мешканців, то багато малих членських держав, що їх населення менше за ту цифру, обурювалися на замір позбавити Вільний Китай членства в Об'єднаних Націях. Вправді в останній хвилині внескодавці, взявши на увагу ті застереження, злагіднили свій внесок і пропонували тільки, щоб „Китайська Народна Республіка зайняла місце в Об'єднаних Націях та всіх її органах" — проте це вже було запізно. Комуністи і комунофільські „невтралісти" вважають, що вони „морально виграли" та що в наступному році вже напевне Комуністичний Китай буде прийнятий до Об'єднаних Націй. Вони вказують на щорічний зріст голосів в користь членства Комуністичного Китаю. Наприклад, у 1954 році тільки 11 комунофільських членських країн було „за" прийняття Комуністичного Китаю, а 43 „проти" при 6-ох, що стрималися, — а в останньому голосуванні, в 1963 році, 57 держав були проти прийняття Комуністичного Китаю, 41 „за" та 16, що стрималися. Цього року вперше „за" прийняття Комуністичного Китаю висловилася Франція, а крім неї ще дві інші членські держави західнього оборонного Атлантійського Союзу (НАТО) голосували „за": Данія і Норвегія, ті, які мають соціялістичні уряди. „За" голосували також такі західні, своєю культурою й орієнтацією країни, як Фінляндія і Швеція, які проте мусять завжди оглядатися на свого совєтського сусіда, — а з-поміж невтральних „за" голосували, між іншими, обидві взаємно ворогуючі південно - азійські країни Індія і Пакістан, недавно усамостійнений Сінґапур, африканські країни Етіопія, Єгипет, Центральна Африканська Республіка, колишнє французьке Конґо і інші. Однак американський амбасадор Артур Голдберґ звернув увагу, що внесення на прийняття Комуністичного Китаю не здобуло навіть звичайної більшости голосів, а не то потрібних двох третіх.

Д-р Роман Барановський очолив Відділ УККА у Вашинґтоні

Вашинґтон. — Дня 14-го листопада ц.р. тут відбулися Річні Загальні Збори місцевого Відділу Українського Конґресового Комітету Америки. Збори вибрали на голову Відділу д-ра Романа Барановського, відомого громадського діяча у Вашинґтоні і Шикаґо, довголітнього голову Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів в Америці та редактора одинокого ветеринарно-професійного журналу в українській мові в світі „Інформативний вісник". До Екзекутиви ввійшли: Д. Корбутяк, І. Масник та Б. Козак. До Управи: В. Андріюк, М. Бохно, Ю. Галущинський, Ю. Копко і І. Вітковицький До Контрольної Комісії: В. Рибяк, С. Заполенко та В. Сьокало. До Товариського Суду: В. Надрага, В. Пруцінський та В. Сім'янців. Зборами проводив д-р В. Наконечний.

СУСТА влаштовує на Союзівці організаційно-програмову конференцію

Союзівка, Керґонксон, Н. Й. — В днях 20-21 листопада ц. р. на цій Оселі УНСоюзу в Кетскильських горах відбудеться організаційно-програмова конференція і товариська зустріч Союзу Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА). В програмі конференції в суботу перед полуднем передбачена доповідь мґра Теодосія Онуферка п. н. „За ідейний зміст українського студентства Америки". Цього ж дня по полудні буде проведений ряд ділових семінарів - панелів на загальну тему „Студентська діяльність". В панелях братимуть участь члени Головної Управи СУСТА — З. Цибик, С. Мицак, С. Луцька, А. Непрель, А. Щуль, Р. Постолюк, Н Томич, І. Чума і відомі студентські діячі — М. Савчук, З. Кравець, І. Миґул, К. Савчук, С. Хемич, Б. Мисько, М Почтар, О. Бедрій. Ціль семінарів — дати змогу учасникам, представникам громад і клюбам СУСТА, перестудіювати завдання СУСТА і познайомитися з методами практичного переводження союзових програм в життя. Увечері в суботу буде веселий вечір з виступами Теофіля Старуха і Ростана Шведа й уночі забава. В неділю після Богослужень будуть продовжувані семінари і після обіду відбудеться схвалення резолюцій.

„ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ" У ДІТРОЙТІ

Співачка Оксана Бринь, яка виступить у ролі Одарки в „Запорожці за Дунаєм", що його ставитиме Український Хор ім. Тараса Шевченка з Клівленду в Дітройті у неділю, 21 листопада, ц. р. в залі Масонік Темпл, о годині 6-тій вечора. Крім „Запорожця" відбудеться також постановка „Вечерниць" Ніщинського.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

КОНВЕНЦІЯ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ У ВІННІПЕҐУ

Вінніпеґ. — Як повідомляє тижневик „Поступ" з 7 листопада ц. р., в п'ятницю 26 і в суботу 27 листопада ц. р. відбудеться у Вінніпеґу Конвенція Братства Українців (БУК) Вінніпеґської Архиєпархії. Участь у Конвенції будуть брати члени Відділів БУК Манітоби, представники клюбів і парафій. На закінчення Конвенції в неділю 28 листопада по полудні відбудеться Святкова Академія в честь Верховного Архиєпископа Кардинала Йосипа Сліпого. Головну промову на Академії виголосить сенатор Павло Юзик.

ВИКЛАДИ СЛАВІСТИКИ В МОНТРЕАЛЬСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Монтреал. — Після смерти о. д-ра Михайла Залеського, що очолював катедру української мови і літератури в Монтреальському Університеті, провід катедри української літератури в славістичному відділі названого університету перейняв мґр О. Винницький, який тепер викладає українську літературу (Шевченко і романтизм) для докторантів цього університету. Виклади ці є забезпечені на гуманістичному відділі Монтреальського університету в 1965-66 роках.

ДОПОВІДЬ Д. НИТЧЕНКА ПРО НЕОКЛАСИКІВ І ЇХ ТВОРЧІСТЬ

Сідней, Австралія. — Як повідомляє часопис „Вільна Думка" з 15 серпня ц. р., в неділю, 25 липня, в Народному Домі в Лідкомбі письменник і критик Дмитро Нитченко з Мельбурну виголосив доповідь про неокласиків. Приявних було понад сто осіб.

Доповідач почав з характеристики Миколи Зерова, подаючи біографічні дані про нього. Він зокрема зупинився на перекладницькій творчості Зерова. Відтак Нитченко говорив про Павла Филиповича, М. Драй-Хмару, Максима Рильського, Освальда Бурґгардта (Юрія Клена). Д. Нитченко вказав на видатне місце наших неокласиків в українському літературному процесі двадцятих років та ілюстрував свою доповідь згадками про інших авторів, як Тичина, М. Хвильовий, В. Петров, В. Сосюра.

Вибране із творчости кожного члена „п'ятерного ґрона" неокласиків читали Валя Кравченко, Галя Нитченко, Василь Подригуля і 6 учнів школи українознавства з Сіднею.

РАДІОПРОГРАМА „СПОГАД УКРАЇНИ"

Вінніпеґ. — Поруч щонедільних радіоавдицій „Голос Рідного Краю" Централі Українців Католиків та Радіоавдиції Юніверсал Радіо від суботи 6 листопада 1965 почала діяти в цьому місті ще одна українська радіопередача. Вона має назву „Спогад України" і від год. 9:00 до 9:30 увечері кожної суботи передає із радіостанції СФАМ (1290 метрів) з Альтони українські пісні та інформації й оголошення. Радіопрограмою керує знаний диригент Хорів УНО Вол. Климків з дружиною Марією.

ВИСТАВКА ДЕРЕВОРІЗІВ ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО ПРОДОВЖЕНА

Ню Йорк. — Виставка дереворізів відомого українського мистця маляра і графіка Якова Гніздовського, що відбувається в УВАН у Ню Йорку, продовжена на бажання відвідувачів до кінця грудня ц. р. Влаштована виставка в залях УВАН при 206 Вест 100 вул. в Ню Йорку. Яків Гніздовський кілька тижнів тому був важко хворий і перебуває тепер на лікуванні в одному з нюйоркських шпиталів.

ПРАЦЯ ОКСАНИ БОРУШЕНКО

Бразилійський Науковий інститут біографії і документації опублікував першу частину докторської праці Оксани Борушенко п. з. „Українська колонізація в есатаді Парана". Авторка закінчила філософічний факультет Паранського університету і тепер працює в Державному секретаріяті освіти і культури провінції Парана.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ
(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

НОВЕ ЛИХО В УКРАЇНІ

У Сумській та Харківській областях шириться небезпечне захворювання тварин — ящур. Занесена ящурна інфекція на Чернігівщину та Полтавщину. З цього приводу рада міністрів УССР картає обласні виконкоми, що „незадовільно здійснювали профілактичні та карантанні заходи". Ящур поширюється, що може призвести до значного зниження продуктивности худоби і навіть її загибелі", — подає 31 жовтня часопис „Радянська Україна". В усіх небезпечних на ящур місцевостях, а теж у загрозливих селах і районах, як повідомляє часопис, працівників тваринницьких фарм колгоспів та радгоспів переводять на касарняне становище. Заборонено базари, вивіз та ввіз худоби, м'яса, овочів, корму, буряків тощо, як рівнож тваринницьких продуктів з уражених ящуром областей. Навіть знято з використання моторові та веслові човни на Дніпрі в місцях, де немає ветеринарних постів.

МУЗЕЙНІ СКАРБИ У ПІДЗЕМЕЛЛІ

Дніпропетровське. Тут є історичний музей. Але ознайомитися з багатьма цінними експонатами, священними реліквіями української культури не можна. Їх закинули до підземелля.

Багатющі пам'ятки трипільської культури... Славетний, привезений Дмитром Яворницьким, одвірок у стилі українського барокко... Вироби українських гончарів... Козацька зброя. Одяг. Де це зберігається? У підземеллі, в пивниці. А на подвір'ї просто неба — понад шістдесят дивовижних скульптур скитських жінок і вояків, що їх ще називають „кам'яними бабами". По цих скульптурах можна вивчати побут, характери наших предків. Довгі коси у жінок, сєрги у вухах. Вишиваний одяг... Ось скульптура вояка, на якого дуже подібний леґендарний козак Мамай — також довгі вуса, великі очі і ледь вловима весела усмішка. Скульптура на дворі, вітри і дощі нищать її вигляд.

У кутку підземелля, — розповідає С. Плачинда у „Літературній Україні" 2 листопаду, — купа старовинних картин — пам'ятки українського малярства.

Під час війни, як відомо, в Чернігові згоріли сотні творів українського мистецтва. А в Дніпропетровському все це гине під час миру.

ТАМ, ДЕ ЖИВ КОМПОЗИТОР КИРИЛО СТЕЦЕНКО

Видатний український композитор К. Стеценко створив багато яскравих творів — хорів, кантат, романсів. Тепер, як повідомляє „Культура і Життя" з 17 жовтня, у Києві, на фасаді будинку ч. 6 по вулиці Великій Житомирській відкрито меморіяльну таблицю. На ній напис: „У цьому будинку в 1919-1920 рр. жив видатний український композитор Кирило Григорович Стеценко (1882-1922)".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Знову про мир у В'єтнамі

Цікаво, що саме тоді, коли з В'єтнаму надходять вістки про щораз яскравіший зворот у воєнній ситуації в некорисТЬ комуністів, залунали знову поважні голоси про потребу замирення коштом „більших концесій збоку всіх заінтересованих сторін". Так бодай сформулював свою програму генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант у промові на бенкеті Пам'яткового Стипендійного Фонду Даґа Гаммершилда в минулий вівторок 16 листопада перед кругло 50 дипломатами, фінансистами і журналістами. Цей виступ У Танта відбувся через три дні після появи того числа відомого журналу „Лук", в якому американський коментатор Ерік Северейд, покликаючись на свою розмову з покійним амбасадором ЗДА в ОН Адлеєм Стівенсоном, виразно закидає секретареві оборони Робертові МекНамарі, начебто він. МекНамара, своїми впливами в Уряді президента Джансона перекреслив рік тому дипломатичні заходи У Танта, який буцімто дістав згоду комуністичного північнов'єтнамського уряду — прислати свого репрезентанта до Камбоджі для мирових переговорів з представником Америки. МекНамара буцімто заявив тоді, що розмови з північнов'єтнамськими комуністами в справі Південного В'єтнаму не можуть відбуватися в тайні перед південнов'єтнамським урядом і мусять підірвати авторитет того, і так кволого, уряду. Зрештою, він арґументував свою опозицію тим фактом ,що Північний В'єтнам назверх не заманіфестував доброї волі щодо припинення своєї агресії у Південному В'єтнамі, і що в такій важливій справі замало тихого посередництва й тихої згоди на засекречені розмови.

Довкола тієї статті Еріка Северейда зчинився шум, при чому висловлено поважні застереження, чи дійсно Адлей Стівенсон, амбасадор ЗДА в ОН, міг так безцеремонно висловлюватися про члена американського Уряду МекНамару, та ще й давати зневажливу характеристику особи державного секретаря Діна Раска. По суті, коли б дійсно відбулися якісь мирові переговори з комуністами рік тому — позиція Південного В'єтнаму і ЗДА була б куди слабшою, як вона є нині, бо тоді комуністи були на шляху до виграшу, а тепер розвиток подій веде до їх програшу. Тому невідомо, чи цей виступ У Танта продиктований тепер дійсно тільки його бажанням припинити пролив крови і матеріяльне руйнування країни, чи стався внаслідок закулісової акції комуністів, щоб рятувати їх від остаточної катастрофи і приспорити їм політичну перемогу у „концесіях збоку всіх заінтересованих сторін". Очевидно, як мінімальної концесії комуністи вимагатимуть — виведення військ ЗДА з В'єтнаму і допущення комуністів до „коаліційного" уряду Південного В'єтнаму або переведення „вільних виборів" — під терором озброєної комуністичної меншини.

Коли ми читали в останніх днях, що американська стратеґія хоче зберегти в своїх руках офензивну ініціятиву, що американські війська у Південному В'єтнамі мають зрости до 300.000 і що не виключається бльокади північнов'єтнамського порту Гайфонґ, головної брами комуністичного постачання, то це був би найкращий спосіб завести у Південному В'єтнамі лад і мир.

Питома вага . . . русифікації

І в совєтській пресі і в різних „проґресистських" виданнях дедалі частіше висувається твердження, що в СССР немає ніяких тенденцій до т. зв. злиття націй, що партія й уряд не ведуть в цьому напрямі ніякої пляновоі і спрямованої на ліквідацію національних мов, а в дальшому й самих національностей політики. Час від часу появляються навіть офіційні заяви, що виступи окремих совєтських журналістів і науковців за „злиття націй" це їхня приватна думка, яка нічого спільного не має із настановами комуністичної партії і уряду. Такі твердження можна зустріти навіть у писаннях деяких українських еміґраційних публіцистів.

У зв'язку з цим варто навести висновки статистичної праці совєтських таки науковців, надрукованої в журналі „История СССР". Закінчується цими висновками стаття совєтських істориків-статистиків В. М. Кабузан та Г. П. Махнової, надрукована п. н. „Чисельність і питома вага українського населення на території СССР в 1795-1959 роках" у першій — за січень-лютий 1965 року — книжці названого провідного совєтського журналу, що його видає Інститут Історії Академії Наук СССР, значить, найвищої наукової установи Совєтського Союзу. Подавши на основі дореволюційної російської і совєтської статистики стан чисельности і національного складу населення на території, що її охоплює Совєтський Союз, „експерти від національного питання", В. М. Кабузан та Г. П. Махнова, виказують в окремій таблиці безупинний спадок „питомої ваги" українців і білорусів за рідною мовою і такий же безупинний і проґресивний зріст „питомої ваги" російської національности і російської мови.

„Як виходить з цієї таблиці, — пишуть Кабузан і Махнова — за період з 1897 р. по 1950 р. питома вага українців серед інших східньослов'янських народів зменшилася дуже помітно (з 29,90 до 20,63%) при досить скорому зрості їх чисельности в абсолютних цифрах. За національною ознакою — коли прийняти, що в 1897 р. рідна мова відображувала також і національний момент — цей процес відбувається далеко повільніше (з 29.30 до 23,39%). Все це свідчить про те, що значна кількість українського населення за роки совєтської влади стала вважати за свою рідну мову російську мову, а деяка частина вважає себе навіть уже й за національністю росіянами. В нинішній час відбувається „проґресивний процес зближення націй і національностей. . . в республіканському і загальносоюзному маштабі", при чому „важливу ролю в процесі зближення соціялістичних націй відіграє російська мова, яка поступово стає їх другою рідною мовою . . . Широке розповсюдження російської мови проходить, як правило, паралельно з процесом розвитку національних мов. Проте, для великої частини національних груп . . . російська мова стає рідною". Навівши таку пророчисту цитату із виданої 1962 року в Москві офіційної праці „Чисельність і розселення народів світу", автори покликаються ще й на авторитет Леніна, який писав: ,Пролетарська партія змагає до створення по змозі якнайбільшої держави, бо це вигідно для трудящих, вона змагає до з б л и ж е н н я і д а л ь ш о г о з л и т т я н а ц і й".

Зроблені названими совєтськими науковцями висновки можуть бути найкращою відповіддю всім тим, хто заперечує наявність московської політики, спрямованої на „злиття націй". Устійнений в цих висновках факт, що кількість українців, які вважають українську мову своєю рідною, зменшилася за 62 роки на 8,27%, при рівночасному збільшенні кількости населення, що говорить російською мовою — на 11,78%, доказує, що русифікація в СССР відбувається приспішеним темпом.

„КОРИСНІ РОЗМОВИ"

Мюнхен. — Між Францією і Німецькою Федеративною Республікою за влади Аденауера підписано договір про приязнь і взаємну консультацію в справах міжнародної політики. Однак, президент Франції де Ґолль не раз ставив своїх німецьких приятелів перед доконані факти. Це викликало в німецьких політичних колах різне толкування.

Зокрема колишній канцлер Аденауер ставить у докір своєму наступникові Ерґардові, що він „занедбав" дальшу розбудову німецько-французьких добросусідських взаємин, і тому де Ґолль іде тепер своїм шляхом.

Ще й досі є в німецьких урядових партіях дві орієнтації в міжнародній політиці: „ґоллісти", що мають надію на доброзичливість французького президента, і „атлантики", прихильники союзу НАТО і тісної співпраці із ЗДА.

З причини цих двох орієнтацій при формуванні нового німецького уряду після виборів до парляменту 19 вересня ц. р. були великі спори в партіях більшости: кому доручити міністерство закордонних справ. Бо міністра Шредера, як „атлантика", хотіли усунути його противники, щоб поставити на його місце „ґолліста".

Той факт, що Шредерові доручено й надалі керувати міністерством закордонних справ, показує, що в уряді Ерґарда мають перевагу „атлантики". Символом цього є перший після виборів виїзд прем'єра Ерґарда за кордон на відвідини президента Джансона, що відбудеться в листопаді 1965 р.

12-13 листопада міністер Шредер мав наради з своїм французьким колеґою — Кув де Мюрвілем. Дві проблеми були предметом нарад: Спільний Европейський Ринок і політика щодо комуністичних країн Европейського Сходу. Французький міністер закордонних справ був недавно в Москві і на Кавказі, де його урочисто приймали вожді Совєтського Союзу. В розмовах Кув де Мюрвіль міг почути багато від своїх гостителів про їх пляни щодо Німеччини. Відомо, що Париж і Москва зійшлися на тому, що Німецька Федеративна Республіка не сміє мати доступу до атомової зброї.

В справі Спільного Европейського Ринку французький уряд готовий використовувати господарські вигоди, що їх дає ця спілка Франції. Але де Ґолль проти дальшого тіснішого зближення шістьох европейських держав, що вело б до конфедерації „Малої Европи".

Сухі слова повідомлення про вислід розмов Шредера з його французьким колеґою в Парижі показують, що міністри обох держав не знайшли спільної плятформи. „Розмови були корисні" — це загальний вираз того, що їх учасники ні до чого не договорилися.

Де Ґолль певен, що Москва, занепокоєна подіями в Азії, лишає европейські справи без змін. Ніхто в Парижі не хоче витрачати енергії на те, щоб до Західньої Німеччини приєднати совєтську зону Німеччини. Паризький уряд твердо стоїть на тому, щоб держави Спільного Европейського Ринку творили „Европу батьківщин" і не стали спільною батьківщиною шістьох країн з спільним парляментом.

Отже Шредер вернувся з Парижу до Бонну з тим, з чим до Франції від'їхав.

У днях, коли Шредер мав наради в Парижі, у Бонні поширилась сенсаційна новина: молодий дипломат граф Гуйн мусів залишити службу в міністерстві закордонних справ. Гуйнові поставлено в вину розголошення урядової таємниці: він переказав одному з членів парляменту, нібито Шредер готує, потайки від голови уряду, проєкт політичного зближення Німеччини з Великобританією, замість договору приязни й консультації між Німецькою Федеративною Республікою і Францією.

Невідомо, як далеко зайшов Шредер у цьому проєкті. Однак Аденауер, занепокоєний цією звісткою, разом з головою Баварської Християнсько - Соціяльної Унії, Штравсом, хотів використати інформацію Гуйна проти Шредера під час формування нового уряду в Бонні.

Гуйн, виступаючи з дипломатичної служби в Бонні, заявив, що Шредер плянує скасувати договір приязні між Францією і Німеччиною. Якщо чутки про ці настрої Шредера могли дійти до Парижу (а це правдоподібне), то вони не могли зробити переговори обох міністрів „сердечними". Можна сподіватися, що опозиція проти Шредера в урядових партіях матиме новий матеріял для атаки на міністра закордонних справ.

Цікавий факт: граф Гуйн перейшов на службу до запеклого противника міністра Шредера — Ф. Штравса, противника Баварської Партії. Гуйн став тепер „персональним референтом" Ф. Штравса в бонському парляменті.

П. А.

ВИДНО ШЛЯХИ ПОЛТАВСЬКІ . .

Не про романтику далеких доріг поведемо мову — про шляхи, як галузь народного господарства . . Поїдемо туди, де кінчається асфальт. Ось і гравій відшурхотів під колесами, і бруківка відцокотіла. Поворот. Автомашину кинуло з боку на бік і . . . діставай лопату, лізь у вибоїсту колію. І вже не думай дістатися до села, що видніє вдалині . . .

Так змальовує шляхи на Полтавщині кореспондент І. Бердник у „Радянській Україні" з 29 жовтня.

За його ж словами, лише 7 відсотків шляхів у тій області заасфальтовано чи вкрито бруком. А будівництво нових іде по чайній ложці на день.

В. Кедровський

ЗРОБЛЕНО ЛИШЕ ПЕРШИЙ КРОК

Перший з'їзд українських журналістів Америки і Канади пройшов з успіхом і показав, що вони можуть знайти спільну мову в справах журналістичної етики, а головне — погодитися на тому, що ідеї української державности можна ширити різними шляхами, які ведуть до одної мети. Треба сподіватися, що після цього з'їзду почнеться оздоровлення в еміґраційній пресі, і наші працівники пера спокійніше й толерантніше ставитимуться до думок тих, що мають відмінні погляди на способи пропаґанди ідей визволення українського народу з-під московсько-большевицького панування.

Учасники з'їзду висловлювали спільну концепцію, що боротьба за визволення українського народу має провадитися в основному на рідних землях. Наше діло, поза межами Батьківщини, правдиво інформувати світ, зокрема українців у діяспорі, про події, які там відбуваються, про виступи українських патріотів в обороні прав свого народу на культурний і національний розвиток. Вияви їх прагнень ми можемо тут спокійно оцінювати, маючи на увазі підсовєтські обставини, щоб не пошкодити тим паросткам, які на Україні пробиваються й напевно щораз рясніше пробиватимуться з-під московсько — комуністичного намулу.

Мусимо признати, що цей з'їзд був лише першим кроком у напрямі зорганізування української преси на Північно - Американському континенті і, як перший крок, мав певні недоліки. Треба сподіватися, що на другий з'їзд ми прийдемо вже з позитивною оцінкою нашої спроби об'єднати на етичних засадах українських журналістів та поліпшити якість нашої преси.

Проблема толерантних взаємовідносин стоїть не лише серед українських журналістів, але й серед журналістів англомовної преси.

Оце недавно в Каліфорнії відбувся з'їзд американських газетних працівників для обговорення цієї справи, а також справи тіснішого контакту між журналістами, щоб насвітленням біжучих подій не підривати довір'я читача до друкованого слова. Промовці на тому з'їзді заявляли, що інформації про ті чи інші події треба подавати лише тоді, коли їх сумлінно перевірено. Коли ж є сумнів в оцінці якоїсь події чи заяви якоїсь відповідальної особи, тоді треба застерігатися, що інформації ще не перевірені і тому до них треба ставитися обережно, вичікуючи на їх підтвердження або спростування.

Отже й англомовна преса має такі самі проблеми, як і наша, українська. Тому ми стали на правильний шлях, скликавши перший з'їзд українських журналістів Америки і Канади.

Хочу піднести тут ще одну справу. Ми знаємо, що в англомовній пресі та в пресі інших, не - англомовних країн Заходу працює чимало людей українського походження. Вони загубилися в масі іншомовних журналістів і навіть не цікавляться українськими справами, зокрема життям українців на рідних землях і на тих територіях, де ті журналісти працюють. Багато з них лише поверховно знають історію України, тисячолітню культуру нашого народу, не знають того, що він бореться за загальнолюдські ідеали, а тому й не бачать в українському визвольному русі високої, захоплюючої цілі. Тож українські журналісти мусять попрацювати, щоб нав'язати зв'язки з тими своїми колеґами і національно освідомити їх. А кількість їх щораз збільшується новими силами, між якими є, мабуть, і національно свідомі особи.

Передусім нам треба знайти тих українців з походження, що працюють в іншомовній пресі, в радіо та в фільмовому промислі і постаратися переконати їх, щоб вони скликали свою вужчу нараду, чи з'їзд для вироблення напрямних у своїй праці, бо напевно часто трапляються їм нагоди виправити неправдиве висвітлення тої чи іншої події з українського життя або навіть спростувати помилку.

Щоб заохотити до цієї справи українців - журналістів іншомовної преси, ми повинні піднести на вищий щабель нашу власну пресу, а також унормувати особисті взаємини на засадах журналістичної етики, прийнятої в цивілізованих країнах.

Завдання це тяжке й потребуватиме ще багато часу та праці, але воно дуже важливе і, коли його успішно виконати, дасть нам можливість вийти поза межі нашого пресового ґетта.

РЮКЗАКОВІ

Друже мій, ми з тобою ішли
По містах, болотах,
килимах ковили,
Ночували з тобою
у хаті й без хати,
І питали дороги, де треба
питати.

Пам'ятаєш Кирилівку,
Грайворін, Канів,
В акерманському небі —
переклик бакланів?
І Полтавщину в житі,
катрані і хмелі,
І прихарківські ріки, й
воронізькі релі?

Як пливли ми крізь втому і
темінь, і шлюзи,
Нас вовки розглядали,
торкали медузи.
Нас гукали цимбали
в село незнайоме,
І гукала нас тиша:
додому, додому . . .

Але ми уставали
і далі рушали.
На нові перехрестя,
панелі і шпали.
Ген були болота,
ген стояла мета,
Вибігали стежки
з-за нового моста.

І писалася мова
того роздоріжжя,
Де спинився найдальший
прибій Запоріжжя.
І стояла, як мати,
у нас за плечима
Україна уся,
з молодими очима.

Олександер ЮРЧЕНКО
Київ, 1965

В. Чапленко

ЩЕ Й ЩЕ РАЗ: НЕ ЗАБУВАЙМО ПРО НИХ!

Є в нас на еміграції політичні й громадські організації, є навіть Державний Центр, відбуваються також різні з'їзди, конференції тощо, і ці наші організації, з'їзди та конференції ухвалюють часто різні політичні декларації, резолюції, звернення. Не можна заперечувати, що це має своє значення для визвольної боротьби українського народу.

Проте із жалем доводиться сконстатувати, що автори всіх отих резолюцій, декларацій та звернень, немов би на догоду найбільшому на сучасному історичному етапі ворогові українського народу — імперіялістичній Москві, забувають про гасло - заповіт Івана Франка, висловлений у пролозі до „Мойсея":

Та прийде час, і ти
вогнистим видом
Засяєш у народів
вільних колі,
Трусеш Кавказ,
вперяжешся Бескидом,
Покотиш Чорним морем
гомін волі . . .

Не буду зупинятися на фатальній помилці в нашому національному гимні, що визначає межі України „від Сяну до Дону", між іншим тільки згадаю факт, що голова УНРади, покійний І. Багряний у своєму гимні української молоді — ОДУМ'у — також не пішов на Сході далі від цієї каламутної ріки, — зверну увагу наших людей тільки на найновіші факти, що свідчать про осуду гідну байдужість авторів отих декларацій та резолюцій до долі замежних східньоукраїнських з е м е л ь (що за межами УССР) — південної Курщини, Воронїжчини, українських районів Дінщини (Таганріжчина й ін.) та Північного Кавказу (Кубань і ін.), які найбільше з-між усіх українських земель національно поневолені, бо українцям там навіть називатися українцями не можна.

От на конґресі українців Канади, що відбувся 9-11 жовтня ц. р., ухвалено спеціяльну резолюцію про розпорошених у Польщі українців, здогадно 250 тисяч, і доручено КУК'ові звернутися через канадійський уряд до ОН з протестом проти переслідування цих українців, а про оті східньоукраїнські землі не згадано ані словечком.

У резолюціях та рекомендаціях з'їзду українських журналістів, що відбувся 30-31 жовтня ц. р., теж про ці землі нічогісінько не сказано.

6-го листопада відбулася в Ню Йорку наукова конференція НТШ, присвячена справі оборони української культури на українських землях, але в проєкті резолюції, прочитаному нашвидку наприкінці засідання, згадано тільки невиразно про відсутність українських шкіл у якихось „автономних республіках" СССР, тобто згадано про долю тільки розпорошеної української меншости, а забуто суцільні українські масиви, що являють собою пряме продовження української етнографічної території — Кубань тощо.

Звичайно, ці останні факти можна легко пояснити тим, що авторами цих резолюцій були люди, які походять із земель, географічно далеких від отих східньоукраїнських земель. Алеж треба пам'ятати, що обороняти будь-яку частину українського народу й будь-який закуток української землі (крім українців у Польщі й східньоукраїнських земель, є ще Берестейщина) повинні всі українці, незалежно від місця їхнього походження! А якщо мати на увазі тільки оті східньоукраїнські землі, то треба сказати, що ця повинність для вихідців із західних українських земель тим більша, що еміґрантів із тих віддалених українських земель серед нас майже немає.

Правда, можна ще думати, що в факті замовчування питання про оті наші східньоукраїнські землі виявляється оглядання наших діячів на „високу політику" (Казакія тощо), але це була б дуже дорога ціна, що її Україна мала б заплатити за цю фікцію. Оборона українських територій не означає зазіхання, наприклад, на територію властивого дінського козацтва, що, видима річ, має повне право на боротьбу за своє визволення (але не на загарбування українських земель під прикриттям „Казакії"!).

Але так чи так, а нам доводиться тепер констатувати факт замовчування цієї болючої справи в наших резолюціях. Тим часом саме ця справа, сумна доля мільйонів української людности (на самім Північнім Кавказі за переписом 1926 р. було 3 мільйони, а тепер, напевно, більше) варта того, щоб її поставити як проблему народовбивства перед Об'єднаними Націями.

Проте намічування конкретних заходів у цій справі не входить цим разом у моє завдання. Я хотів тільки нагадати, щоб ми не забували тих наших найбільш поневолених братів.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Долучімо свій дарунок

Наближається свято Різдва Христового, яке в ЗДА особливо популярне. Тут існує традиція посилати родичам і друзям різдвяні поздоровлення й обмінюватися подарунками.

У цьому році 150.000 американських вояків перебуватиме під час Різдвяних Свят у далекому В'єтнамі в умовах збройної боротьби, на службі урядові й американському народові. Більшість з них отримають від своїх родичів різдвяні привіти й пакунки, але будуть і такі, яким нікому зробити таку присмність. Про них повинно подбати американське суспільство, а також і українці, як складова його частина. Я не сумніваюся, що серед нас знайдеться чимало охочих вислати різдвяний подарунок для невідомого американського вояка у В'єтнамі. Вношу пропозицію, щоб цією справою зайнявся ЗУАДК. Треба поспішати, бо залишається дуже короткий час для цієї операції.

А. Гудовський
Ню Йорк, Н. Й.

● **Мораль американських вояків у В'єтнамі дуже висока**, дармащо демонстрації так званих пацифістів в Америці огірчують та сердять їх. Серед американських вояків у В'єтнамі втерлася вже назва для таких демонстрантів: „пісніки" з уподібненням до бітніків („піс" — мир). Американські вояки у В'єтнамі насміхаються над „пісніками", як над „малими людьми з великим ротом".

А. Драґан

ПРОБЛЕМИ НАШОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ І ПРЕСИ

(Доповідь, виголошена на 1-му З'їзді Українських Журналістів Америки і Канади, що відбувся в днях 30-го і 31-го жовтня 1965-го року).

(1)

Преса для нас, її працівників, та для вдумливого читача, це наче жива істота, що має голову, руки й ноги, має серце і розум, має своє обличчя і свій характер. Вона не тільки, як сейсмограф, записує все, що діється, не тільки занотовує кожне коливання історії та суспільного життя в даній добі, але й це коливання спричиняє і сама коливається. Безліч усяких назв і порівнянь надано пресі: і „дзеркало", і „кров", і „нерв", і „мотор" і „наймогутніша зброя" тощо. Все це більш-менш влучно характеризує пресу та її ролю і переконує, що преса — це справді одна з найважливіших ділянок суспільного життя, що вона справді відіграла одну з найбільш рішальних роль у розвитку суспільства, що її роля і значення в модерному суспільстві, при його теперішньому фантастичному розвитку та наявності численних інших засобів інформації й порозуміння, не тільки не зменшується, але, навпаки, постійно зростає. Сучасна преса — це складова, невід'ємна та необхідна частина сучасного суспільства, і без неї годі було б собі уявити загальний проґрес.

Преса-газета — справді, як жива істота. Вона може бути щирим другом і приятелем або запеклим ворогом і шкідником. Вона може бути шляхетною і творчою або нікчемною і руйнуючою. З цього здають собі справу всі, вільні і рабовласницькі системи, але не однакові висновки вони з цього роблять. Рабовласницькі системи перетворюють пресу на своє сліпе знаряддя і користуються цим знаряддям для своїх цілей, для закріплення тих систем. Для них преса є тільки „наймогутнішою зброєю" на службі диктаторів, а не народу.

У вільних суспільствах преса є основою, виразником і сторожем волі. Щоб преса могла цю велику й почесну ролю виконувати, вона має, з одного боку, найдалі йдучі гарантії закону — в ЗДА у першому додатку до Конституції, а з другого боку вона невпинно вдосконалюється, бо тільки так може виконувати своє завдання. Журналістика стала нині одною з найбільш заавансованих професій, і навряд чи є ще в ЗДА чи Канаді висока школа, де не було б факультетів журналістики. Нині, навряд чи є ще багато таких справ, зв'язаних із журналістикою, які не мали б своєї дефініції, свого окреслення та свого, сказати б, „місця", встановлених на підставі практики, дослідів і студій. Очевидно, що журналістика, як і кожна наука та професія, не є завершеною й досконалою, але вона з кожним днем розвивається і проґресує, бо таке є життя.

Вільна українська преса і ми, її працівники, маємо всі ті проблеми, що їх має вільна преса. Але ми маємо ще й свої специфічні проблеми, подиктовані специфічними обставинами і нашими завданнями.

Ми краще збаґнемо наші власні проблеми, коли з'ясуємо собі насамперед загальні проблеми вільної журналістики.

Суть журналістики

Поняття журналістики охоплює всі форми, в яких і через які передається публіці вістки та коментування цих вісток. Все, що діється у світі — якщо воно може чи повинно цікавити публіку, як і всі міркування, ідеї та активність, що їх ці події стимулюють, є основним матеріялом для журналіста.

Концепції журналістики різняться так само, як і погляди, що їх оформлюють. Для циніка журналістика є тільки ремеслом; для ідеаліста вона є покликанням, відповідальністю і привілеєм. Леслі Стівенс колись твердив що журналістика „складається із писань за заплату в справах, в яких ви є іґнорантом". Але для Ерика Годжінса з „Тайму" журналістика є „передаванням вісток з точністю, вглядом і швидкістю, щоб служити правді". Обидві концепції журналістики існують і в теорії і в практиці. Що більше, вони — можна сказати — процвітають, зокрема, в обставинах більше чи менше заслуженої волі. Згідно з одною концепцією журналіст повинен давати публіці те, чого вона собі бажає, а згідно з другою, він повинен подавати читацькій публіці правду, яку вона повинна знати.

Свобода преси

Свобода преси в Америці й Канаді, здобута величезними зусиллями і не без жертв, є чи не найбільш питоменною для вільних систем цих країн. Вона є в однаковій мірі наслідком, як і основою, цих вільних систем. Недарма свободу слова і преси ґарантує перше доповнення до Конституції ЗДА. Як американської і канадійської системи не можна уявити без свободи преси, так і свободи преси не можна уявити без цих систем. Воля є найвеличнішою дійсністю в Америці і Канаді, як вона є найбільшою мрією і прагненням людей у країнах з рабовласницькими системами. В Америці дитина, яку мати наганяє ввечорі спати, відкликається на „фрі контрі", і в кожній дитині тут глибоко заложене почування — інстинкт свободи.

(Далі буде)

Із світанкових проблисків українського театру

У зв'язку з вісткою, що в Ню Йорку формується молодий український театр, мені пригадалась рецитація п'єси Б. Бойчука „Приречені", яка пройшла під режисурою В. Лисняка в Літературно Мистецькому Клюбі в червні цього року.

І тут я хочу кинути кілька своїх думок, які залишилися в мене після вислухання цієї рецитації, думки, зазначую, не фахівця, чи літературного критика, а звичайної сірої людини, яка сиділа на залі і прислухувалася.

Ось ці думки тут: Річ безперечно сильна, яка весь час держить слухача у напруженні. Але, коли її дискутувати, то уважаю, що дискусію треба б повести у двох напрямах, а саме: самого твору, і його виконання.

Зачну від останнього: Воно було прекрасне! І мені видається, що В. Лисняк має завдатки на дуже талановитого режисера. Марія у своїй ролі прозвучала так переконливо, і так динамічно, що я не можу собі уявити, щоб хтонебудь і колинебудь міг її віддати краще!

Добрі були жінки, які репрезентували юрбу, бо режисер зумів видобути із них все типічне їм.

Може найслабшою була роля сестри Марії, що, можливо, виходило так із самого твору, а може не підходило до здібностей рецитаторки. Сам режисер п. Лисняк (голос духа заз світу) завершив і поставив точку над „І" у цій прекрасній рецитації.

Тепер кілька слів про п'єсу Б. Бойчука „Приречені". Чому „п'єса"? А може це драматична картина?

В загальному, весь твір — це містика, символізм і... доволі грубий, аж загрубий, реалізм.

Елемент релігійний безперечно там є, і то елемент християнський, але він так переплутаний з гедонізмом та окультизмом, що у висліді того ціла „п'єса" залишає слухача з нічим.

І тому не дивно, що на запит одного із слухачів, „яка є властиво ідея цього твору?" — режисер був у незручному положенні, бо йому було доволі трудно цю ідею з'ясувати.

Не подав її і сам автор, який сказав, що у творі є усього потрохи із того, про що догадувались дискутанти, — та кождий нехай інтерпретує так, як собі хоче, а втім, йому „на публіці не залежить".

Можу повірити, що автор пише свій твір сам для себе, але навіщо в такому випадку його друкувати? І навіщо запрошувати публіку, щоб його слухали, як авторові „на публіці не залежить"?

І тому, і ціла побудова твору, як і його хаотичність і брак ідеологічного принципу, — утверджує мене, сіру людину, в переконанні, що модернізм, це лише переходова фаза нашої доби у творчому шуканні.

А в цілому належить відзначити, як явище додатнє — жевріння молодих талантів, проявити себе на полі театрального мистецтва.

Просимо і чекаємо!

Ір. Крамарчук

● В Сиднеї в Австралії признались два молоді австралійці, що вони допомогли перепачкувати на вантажний корабель, що відпливав до Сан Франсіско, скриню, в якій був скритий їх приятель, 23-річний американець Ерл Фокс. Зміст скрині та адреса, куди вона була призначена, були фікційні. Названого молодого американця, який залишив у тій скрині „подяку" — американська поліція відшукала й арештувала.

Міннесота вшановує пам'ять президента УНР в екзилі д-ра Ст. Витвицького

З великим смутком зустріла українська громада Міннесоти вістку про смерть президента в екзилі — д-ра Степана Витвицького. Цю вістку передав інж. І. Янович дириґентові хору „Дніпро" п. М. Бриневі, який повідомив всіх хористів, присутніх на співанці. Не маюче ще офіційного оголошення, а маючи заплянований річний концерт на 24-те жовтня, Управа хору доручила п-і Оксані Бринь порозумітися з представниками місцевих організацій.

Всіх заскочила ця вістка. В цьому році багато відійшло від нас друзів і близьких, видатних політичних і громадських діячів, а 19-го жовтня пішов від нас великий український патріот, державний муж, Президент УНР в екзилі, — людина, яке все своє життя присвятила Україні — людина діла і чину.

В усіх церквах Міннеаполісу і Сейнт Полу, в неділю 24-го жовтня відправлено Панахиди, а в 6:45 вечора в Бентон Гол ІМКА відбувся річний концерт хору „Дніпро", який був присвячений сл. пам'яті президента УНР д-рові Степанові Витвицькому.

Програма почалася оглядом життьового шляху покійного Президента, який прочитав голова Т-ва Прихильників УНР п. Антін Семенюк. На шану і в пам'ять спочилого хор „Дніпро" в поставі струнко проспівав „Видиш, брате мій". Присутні на залі віддали пошану померлому, стоячи під час співу хору. Довга чорна стрічка на українському національному прапорі, жовто-блакитні відзнаки з чорною стрічкою на грудях присутніх, чорні вбрання чоловічого складу хору свідчили про те, що українська громада Міннесоти віддає останній поклін тому, хто все своє життя присвятив Україні й українському народові.

Валентина Єрмоленко
Міннеаполіс, Мінн.

Ню Йорк, Н. Й.

З ЖИТТЯ ЛІТЕРАТУРНО - МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ

Український Літературно-Мистецький Клюб у Ню Йорку розпочав 16-ий сезон в п'ятницю, 17-го вересня. П'ятницеві вечори, започатковані сл. п. С. Литвиненком, ініціятором і організатором Літ.-Мист. Клюбу, здобули собі популярність і стали традицією Клюбу.

Вже ввійшло в звичай, що перший повакаційний вечір буває виповнений враженнями і спостереженнями з вакацій. Так і цього року перша п'ятниця була присв'ячена вакаційним спогадам: Леся Храплива поділилася враженнями з пластового життя, О. Соневицька прочитала репортаж „Нема то, як на Союзівці", І. Керницький читав вакаційні гуморески, що розсмішували публіку до сліз. Крім того Микола Понеділок прочитав фраґмент свого недрукованого твору, а Маруся Цісик відіграла фортепіянові твори Брамса, Шопена і Якименка.

24-го вересня мгр М. Лабунька мав дуже цікаву доповідь про свою наукову подорож до Болгарії та про життя в тій країні поза залізною заслоною, висвітлюючи фотознімки красвидів і пам'ятковиx місць.

1-го жовтня В. Чапленко доповідав про роман О. Ільченка „Козацькому роду нема переводу". — Доповідь складалася з двох частин: більшої — про мову твору і меншої — про роман як літературний твір. Доповідач докладно розглянув багатющу мову твору, що в ній автор зумів виявити такі скарби української мови, яких досі ні один з українських письменників не міг виявити. Це й лексика, і різноманітні граматичні форми, і фразеологія. Тільки невеличку частину серед цього матеріялу доповідач відзначив як нормативно неприйнятну (деякі російські і польські слова, а також вузькі льокалізми). Але зате в другій частині доповіді доповідач мусів розчарувати слухачів. Як лі[т]ературний твір Ільченків роман — Це наскрізь фальшивий утвір, написаний з позиції післявоєнної сталінської партійної лінії. Тим то в творі все зорієнтоване на Москву і її вихваляння, а діячі української історії, що були проти Москви, подані карикатурно. З огляду на це доповідач зробив висновок, що й О. Ільченко — це ще одна „пропаща сила" в нашій літературі.

8-го жовтня відбувся дискусійний вечір на основі малярських творів Клима Трохименка на тему „Про мистецьке шукання між фольклоризмом, суб'єктивізмом і академізмом". Доповідали В. Ласовський, А. Малюца і Р. Шуль.

15-го жовтня вечір був присвячений дискусія над книжковими проблемами з нагоди жовтня, місяця української книжки. Доповідав Борис Ржепецький на тему „Імперіялізм книжки".

22-го жовтня вечір відкликано з уваги на смерть Президента УНР в екзилі д-ра Степана Витвицького.

29-го жовтня було обговорення малярської виставки С. Кіндзерявого-Пастухова. Доповідали В. Барка, Л. Кузьма, А. Малюца і М. Черешньовський.

О. С.

Сиракюзи, Н. Й.

НОВА ГРОМАДСЬКА КЛІТИНА — ВІД. САМОПОМОЧІ

До 20 організацій та установ у цій громаді дійшла ще одна громадська клітина — Відділ „Самопомочі". Хоч основуючі збори з почину Ініціятивного Комітету під проводом мец. д-ра Івана Заваликута відбулись ще 3-го червня 1962 року, ця загально громадська організація натрапила на цілий ряд організаційних труднощів і тому щойно тепер інформуємо про неї, як про нову організацію.

Ініціятивний Комітет при організуванні Відділу бажав здійснити найважнішу статутову ціль громади, створити кредитову кооперативу. Це тому, що всі інші ділянки суспільно-культурного життя нашої спільноти в цій громаді вже охоплені статутовою діяльністю інших організацій. Поза Відділами наших обезпеченевих організацій — облогом стояла тут ще тільки фінансово-економічна сторінка, — і Ініціятивний Комітет уважав за конечне створити кредитівку.

Цей почин спершу загал громадянства прийняв з ентузіязмом і членство Відділу зростало скорим темпом. Але початкова однозгідність зникла, коли частина громадянства вирішила основувати ще одну окрему кредитову кооперативу і відійшла з членства Відділу. Треба тоді було аж довшого часу для присднування нових членів. Тепер Відділ числить 150 членів і, згідно з вислідом перевірки діяльности Відділу представником Федерального Бюра Кредитових Кооператив, є надія, що Відділ вкоротці одержить одержить дозвіл на відкриття кридитівки. В справах організації кредитівки Відділ стояв у тісному зв'язку з Централею в Ню Йорку, користав з її порад і помочі і Централя двічі висилала своїх представників в особах інж. Баковича та інж. Міляничa.

Кожночасну Управу Відділу продовж трьох літ очолює наш неструджений громадський діяч мец. д-р Іван Заваликут. Під його проводом у теперішній Управі участь беруть: д-р Михайло Логаза — м-голова, проф. Тихон Трускало — секретар, Микола Ковбасюк — скарбник, Ярослав Величко — сусп. опіка, інженер Осип Гаций — культ-освітні справи і молодь, Ст. Пилипишин — організаційні справи. В склад Контрольної Комісії входять: інж. Іван Романюк, Іван Пігуляк і Василь Петрів, а до Товариського Суду — ... Юрій Ківерчук, д-р Іван Подюк та інж. Григорій Коваленко.

Для здійснення широких плянів своєї діяльности Відділ конче потребує власної домівки і плянує цю важливу справу наладнати з хвилиною одержання дозволу на заснування кредитівки. Вигляди для розвитку кредитівки є великі, якщо ціла громада поставиться позитивно до цієї дуже корисної економічної установи для усіх громадян незалежно від їх віроісповідної чи партійної приналежности.

Вже тепер в рамцях діяльности Відділу відбувається „Жива газета". Досі було 3 вечори „Живої газети". Доповідачами і темами доповідей були: д-р Михайло Логаза — „Потреба і значення „Живої газети", мгр. Ілля Городецький — „Український Католицький Патріярхат" та „Іменування на Верховного Архиєпископа і Кардинала Митрополита Йосифа Сліпого в історичному аспекті та значення цієї події для української церкви і народу", д-р Іван Заваликут — „Міжнародні політичні кризи під сучасну пору" та „Політична криза в СССР і політика співіснування ЗДА", проф. Степан Чорній — „Краса нашої мови, — в літературних ілюстраціях" та д-ри Іван Подюк і Михайло Логаза — „Серцеві хвороби з висвітленням фільму й образів". Початково зацікавлення громадянства було невелике, але воно зростало і є надія, що в осінньому і зимовому сезонах ці корисні вечори притягнуть більше слухачів.

Відділ „Самопомочі" започаткував теж читальню для своїх членів і загалу громадянства. Щоб зазнайомити громадянство з нашими видавництвами Управа Відділу звернулась листовно до 28 наших видавництв, а саме до 15 в Америці, 8 в Канаді, 3 в Німеччині і 2 в Англії з проханням присилати безкоштовно свої видання продовж півроку і майже всі ці видавництва а в тому й В-во УНС-у присилали свої газети і журнали, за що Управа Відділу складає їм прилюдну подяку. На жаль громадянство не могло вповні користати з цього багатства української преси до причині браку власної домівки. Всі ці видання виставлялася під час кожної „Живої газети", а відтак залишалося їх в Українському Народному Домі для загального користування.

Із створенням кредитової кооперативи наша громада своїм організаційним зрізничкуванням дорівнює найбільшим скупченням нашої іміграції в цій країні великих можливостей.

І. З.

УАТ-во „Чорноморська Січ" в Нюарку придбало нову посілість

Околиця величавої української католицької церкви і парохіяльної школи в Нюарку має нового сусіда — Українське Атлетичне Товариство „Чорноморська Січ". Подія гідна уваги, бо саме ця околиця повинна б якнайдовше зберегтися в руках нашої громади. Багато наших родин купило власні доми в цій околиці, діє тут цілий ряд наших різних підприємств та організацій. Перехід туди УАТ „Чорноморська Січ" надає цій території ще більшої вартости.

УАТ-во „Чорномор. Січ", як руханково-спортове товариство, плянує:

1. Побудувати простору і привітну модерну гостинницю, де б у привітній атмосфері наші професіоналісти, наша молодь і громадянство могли провести приємно вільні від праці години. Відповідна музика, часом хорові виступи, можуть цей час уприємнити.

2. Збудувати простору руханкову залю для молоді „Чорномор. Січі", „Пласту", „Сума" та інших молодечих організацій. Користуватися залею зможе шкільна дітвора парохіяльної школи. Це стане справою ширшої громади, головно батьків молоді, бо ж вони напевно хочуть, щоб їхні діти росли здоровими духово і фізично. Цю залю можна буде використовувати для забав, весіль і інших імпрез.

3. Будуть у цьому ж будинку декілька кімнат, в яких найдуть приміщення наші організації та установи, які з тих чи інших причин не хочуть, або не можуть покидати терену міста Нюарку.

Все це не буде перечити побудові Народного Дому. Ці функції, що їх збирається виконувати „Чорноморська Січ", не береться покищо виконувати жадна інша установа нашого терену. Цим самим ми не маємо намірів з ніким конкурувати нашим будинком „Чорномор. Січі", лише хочемо ним заспокоїти цілий ряд згаданих вгорі потреб нашої молоді і громади, тим більше, що у всіх вичислених вгорі організаціях і установах є наші власні діти, про долю і виховання яких так багато пишеться, і менше робиться. УАТ-во „Чорноморська Січ", як руханково-спортова організація, має сьогодні в своїх рядах понад сто молодих хлопців і дівчат. Ми хочемо їх для нашої громади зберігати, хочемо їм допомагати розвиватися в здоровій атмосфері, щоб вони опісля стали корінними громадянами нашої країни і народу та країни, з якої ми вийшли.

І. Я. Хамуляк

● На Далекий Схід виїздить 19 листопада цього року видатна американська театральна артистка Гелен Гаєс — із серією лекцій та для відвідин різних далекосхідніх драматичних шкіл. Сама вона не виступатиме там на сцені.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка, і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

СПИСОК ч. 1.

Остап Кошоба		Семен Постолюк, Лейквуд	2.00
Ст. Лео, Флорида	$10.00	Михайло Похмурський	
К. Хомик, Дітройт	10.00	Ст. Петерсбург	2.00
Іван Гузк, Ню Йорк	8.80	Галина Рейнарович	
Микола Дербуш		Ню Гейвен	2.00
Міннеаполіс, Мінн.	5.00	П. Саламаха, Пеорія	2.00
Стефан Дикун		Андрій Сисак, Бетлегем	2.00
Бренфорд	5.00	Михайло Телетник, Філя	2.00
П. Задорецький, Екокік	5.00	І. Туркевич, Сиракюз	2.00
Василь Керницький		Л. Хомко, Волнатпорт	2.00
Дітройт,	5.00	М. Федишак, Де Мотте	2.00
Антін Кірилюк, Геллак	5.00	о. Дмитро Федасюк	
Стенлі Кульчицький		Перт Амбой	2.00
Ню Гейвен,	5.00	Стефан Цимбала, Бруклин	2.00
Інж. Степан Куропась		І. Чорномай, Денвіл	2.00
Шикаго, Ілліной.	5.00	Іван Балацецький,	
Анна Лисогір, Вілтон	5.00	Френклин Парк	1.00
Григорій Лозинський	5.00	П. Береза, Невілл Айленд	1.00
М. Максимів, Нюарк	5.00	Р. Геник - Березовський	
Ольга Масаковська		Торонто, Канада	1.00
Дж. Сіті, Н. Дж.	5.00	Віталій Білинський	
Микола Мрикало		Гемден	1.00
Вайстон	5.00	Василь Бойчик, Філя	1.00
Юрій Паш, Ню Йорк	5.00	В. Будар, Гемтрек	1.00
Микола Садовський,		Л. Воробкевич, Дітройт	1.00
Ст. Луїс, Мізурі	5.00	М. Вроблевський,	
Д-р Іван Ссрант, Н. Йорк	5.00	Рего Парк	1.00
А. Соколовська,		Филип Гайда, Дітройт	1.00
Форт Лендердейл	5.00	Іван Гайдукевич, Флинт	1.00
Володимир Соя,		П. Годяк, Сентер Лейк	1.00
Гарден Сіті	5.00	Н. і Д. Горбачевські	
Михайло Чапля,		Е. Ленсінг	1.00
Вест Гейвен	5.00	Михайло Гринішак	
Б. і О. Рак, Л. Айленд	4.20	Елізабет	1.00
Ірина Мостович,		Дмитро Дранка, Боффало	1.00
Лексінгтон	4.00	Чарлз Жуковський	
Михайло Провода,	4.00	Джерзі Сіті, Н. Дж.	1.00
В. Жуковець		Осип Зарічний, Шикаго	1.00
Юніон Сіті	4.00	Вол. Зозуля, Лапір	1.00
Микола Валицький		Василь Кляйнер, Ф. Вейн	1.00
Шикаго, Ілліной	3.00	Теодор Кісілевич, Флинт	1.00
Антін Обуховський		А. Кедринський, Дж. Сіті	1.00
Трентон	3.00	Дмитро Коллик,	
Євген Пиндус,		Міннеаполіс, Міннесота	1.00
Гаррисбург	3.00	Петро Костик, Дж. Сіті	1.00
Володимир Стецура		Петро Кулик, Міннеаполіс	1.00
Форест Гілс	3.00	М. Кунчак, Іселін	1.00
Стефан Хомик		Стефан Кухлевський	
Твин Бей Віллич	3.00	Трентон,	1.00
Орест Чапельський,		Володимир Лобур, Нюарк	1.00
Ен Арбор	3.00	Петро Любчик, Орнольд	1.00
Микола Андруховський		Юліян Монастирський	
Амстердам	2.00	Дітройт	1.00
Осип Бакай, Філя	2.00	М. Мартинюк, Юніондейл	1.00
Онуфрій Борух,		Лев Марків, Ню Гейвен	1.00
Денісвіл	2.00	Й. Марійчук, Філя	1.00
В. Боганович, Дітройт	2.00	Петро Мочужак, Еллсворт	1.00
Ольга Весоловська,		Карло Нодіс, Честер	1.00
Шикаго, Ілліной	2.00	Вілліям Нугорчук,	
Ст. Городецький, Рочестер	2.00	Пітсфілд	1.00
Іван Гумовський		О. Огоновський, Шикаго	1.00
Лонг Айленд Сіті	2.00	Онуфрій Палій	
В. Дідошак, Рочестер	2.00	Нортгемптон	1.00
Володимир Дякон		Р. Пачовський, Тейлор	1.00
Феніксвіл	2.00	Петро Польовий, Олифант	1.00
Оксана Добрянська,		Михайло Польовий,	
Шикаго, Ілліной	2.00	Арлінгтон	1.00
Орест Зубик, Фонд Сіті	2.00	Вас. Пристайко, Рочестер	1.00
Микола Кравчишин		Мик. Попович, Ірвінгтон	1.00
Вілмінгтон	2.00	Василь Савчук,	
Н. і П. Корнота, Шикаго	2.00	Гайд Парк	1.00
Михайло Каркоць		Володимир Скворон	
Міннеаполіс	2.00	Роял Овк	1.00
Онуфрій Либа, Філя	2.00	Никифор Сліпченко	
В. Манзюк, Ірвінгтон	2.00	Мангайм	1.00
Роман Мельник	2.00	Ніланк Сомик, Амстердам	1.00
Микола Мороз, Бенлейвіл	2.00	Анастазія Теконук,	
Лев Негребецький		Батавія	1.00
Ірвінгтон, Н. Дж.	2.00	Іван Франко, Бронкс	1.00
Іван Островик, Юніон	2.00	Іонна Ясінська	
Микола Пігура, Джексон	2.00	Вашингтон	1.00

В АМЕРИЦІ І В СВІТІ

47 Т. ЗВ. НЕВТРАЛЬНИХ ДЕРЖАВ, ЯКІ БУЛИ ЧЛЕНАМИ КОНФЕРЕНЦІЇ В КАІРО 1964 Р., СТАРАЮТЬСЯ знайти таку формулу для скликання нової міжнародної конференції роззброєння, щоб її учасником став також Комуністичний Китай. Китайські комуністи не хочуть брати участи в конференціях роззброєння, фірмованих Об'єднаними Націями. ЗДА ставляться неохоче до тієї нової ідеї, бо бояться, що будь-яка нова конференція роззброєння остаточно похоронить Женевську конференцію роззброєння, яка з перервами існує від 1961 року і де тепер нібито покладено вже основи під договір проти поширення атомової зброї.

КИТАЙСЬКІ КОМУНІСТИ ОСТРІЛЮВАЛИ індійську військову станицю в Сіккімі, малій тибетській країні, яка є протекторатом Індії. Китайці острілювали з прикордонної, окупованої китайськими комуністами території Тибету. Не відомо покищо, чи це епізодичний „інцидент", чи початок нової більшої комунокитайської провокації.

СПОРТ

Редагує: В. Сохан

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

Неділя, 21-го листопада:

„Тризуб", Філядельфія — Гартфорд СК, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліги відбудуться о год 2:30 по полудні на грищі при 29-ій і Кабрія вулицях у Філядельфії.

„Рома", Петерсон — „Чорноморська Січ", Нюарк, футбольні змагання з циклу гор за Чашу ЗДА відбудуться о год. 2:30 по полудні на грищі „Спортсфрендс Овал" у містечку Вейн, Н. Дж.

УСК Ню Йорк — „Дойчунґарн", товариські футбольні змагання відбудуться о год. 12:30 по полудні на грищі Українського Спортового Майдану при 124-ій вулиці і 31-ій евню в Колледж Пойнті, Н. Й. На цьому ж грищі о год. 2:00 змагання за Чашу ЗДА: Грецько - Американський СК — „Блю Стар".

Резерва УСКу відбуде футбольні змагання з циклу гор за Аматорську Чашу ЗДА з дружиною „Молтіз Фалконс" о год. 2:00 по полудні на грищі Джефферсон Парку в Ню Йорку.

∴

„ТРИЗУБ — „ОЛІМПІЯ" 12:0

Філядельфія, 7-го листопада. — Ворота для „Тризуба" здобули: Ферейра — 1 хв., Бер — 4 хв., Дос Сантос — 14 хв., Ваґнер — 16 хв., Бенітез — 21, 33, 36 хв., Ваґнер — 53 хв., Ферейра — 57 хв., Бенітез — 76 хв., Яковина — 80 хв. і Бенітез — 83 хв.

„Олімпія", новик професійної ліги, грала чисто, без фавлів і зробила на глядачів враження культурної дружини, яка прийняла досить спортовому високу поразку.

У минулих роках найчастішою причиною невдач „Тризуба" був низький рівень моралі дружини і великі браки у дружиновій співпраці змагунів. В останніх трьох змаганнях вилвив „Тризуб" бойового духа та знамениту співпрацю змагунів.

Я. Татомир

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — ПОРТУҐАЛЬСЬКИЙ СК 2:1

Нюарк, 14 листопада. — „Чорноморська Січ" здобула шосту з черги перемогу в грах Американської Футбольної Ліги у відплатній зустрічі з місцевими портуґальцями, які в останніх трьох ліґових грах виборолли 5 точок. Мимо нагань скріплених портуґальців відплатитися січовикам за ранішу поразку 0:4, „Ч. Січ" ще раз доказала, що її українські змагуни, в більшості студенти коледжів, є рівнорядними, а то й, кращими футболістами, як коштовні імпортовані зірки. Склад „Ч. Січі": Махник (Юрків), Саварин — Савицький, Каздоба — Павлишин — М. Німерчинський, Чайка — Снилик — В. Німерчинський — В. Чижович — Понось, Рада, Сольчаник і Попович.

Спочатку портуґальці накинули темпо, якого самі не видержали навіть до половини. Для них здобув Сільва на 14-ій хвилині ведення, після чого січовики перебрали ініціятиву і стрілили з чотирьох випрацьованих нагод двоє воріт: на 30-ій хвилині Чижович викінчив сильним стрілом гарну акцію Каздоба — Снилик, а чотири хвилини пізніше цей самий Чижович здобув ведення, добиваючи притомно м'яч, якого посилав оборонець суперників до свого воротаря. В другій півгрі вели портуґальці гостру і небезпечну гру, чого в більшості не хотів бачити суддя Ді Сальваторе. Внаслідок цього декілька змагунів „Ч. Січі" зазнали контузій, а Каздоба і Снилик мусіли навіть покинути гру. На 67-ій хвилині портуґальський змагун Сантіні заатакував навкулачки Павлишина, що спричинило сутичку між змагунами і глядачами, яка перервала змагання на 10 хвилин. Опісля до кінця змагань гра була дуже нервова, тому жадна сторона не здобулась на ворота. „Ч. Січ" мала в першій і другій півгрі знамениті нагоди підвищити вислід: на 35-ій і 41-ій хвилині стріли відбилися від поперечки, а на 73-ій і 86-ій хвилинах добрі стріли минули порожні ворота. В цій зустрічі слід відмітити жертвенну і холоднокровну гру оборонців і помічників „Ч. Січі", які вміло здержували наступи горячокровних портуґальців.

О. Твардовський

УСК — „БЛЮ СТАР" 1:1

Ню Йорк, 14-го листопада. — Футболісти „Блю Стар" накинули швидку гру і застосували довгі подачі, використовуючи вітер, який дув у напрямі воріт УСК-у. Дружина УСК-у забула про ефектовність коротких подач проти вітру, а напад нашої дружини марнував одержувані з помочі м'ячі задовгим придержуванням їх. Добрі оборонні лінії жидівської одинадцятки посилали своїх напасників подачами під ворота УСК-у і на три хвилини перед перервою їх наступи увінчалися воротами, коли змагун „Блю Стар" добив до сітки випущений з рук воротаря м'яч.

Сподівання, що УСК використає в другій півгрі союзника — вітер, не оправдалися. Гра прибрала на скорості і обидві сторони завзято боролися за кожний м'яч. Напад УСК-у не зумів післати до воріт противника сильного та цільного стрілу, так, що прийшлося помічникові Бредлі рятувати одну точку цих мистецьких змагань „Великої Десятки" воротами, що їх здобув він далеким стрілом на 61-ій хвилині гри.

Оцінюючи гру дружини УСК-у, треба ствердити, що добра гра оборони запобігла проґрацій наших футболістів. В помочі лише Бредлі вив'язувався зі своїх завдань, а напад, за вийнятком ДіМейна, мав таки дуже слабий день. Сметгирст майже не існував на грищі, а наша надія В. Шмотолоха не з'явився на змагання, не подаючи оправдання. Виявляється, що УСК-ові потрібно двох сильних напасників, та що цілій дружині бракує тренінґів.

І. Дзядів

УСК рез. — БЛЮ СТАР" рез. 1:1

Дружина резерви УСК-у, яка має гарні осяги в групі резерв найвищої кляси НАФСоюзу, закінчила зустріч з футболістами „Блю Стар" таким же нерішеним вислідом, як і перша. Одинокі ворота для УСК-у здобув на 33-ій хвилині Кульба. В дану пору резерва займає в групі 10 клюбів друге місце, маючи на своєму рахунку 11:3 точок і відношення воріт 14:4. Суперник усківців на перше місце, резерва „Готи" стоїть на чолі табелі з точками 12:2. Резерва УСК-у виступила до цих змагань в складі: Ховайло, Смертюк, Підгорецький, Кульба, Гивель, Наливайко, Біґун, Калина, Горошенко, Підгайний, Соловейко (Мотуз і Пугаченко).

Я. Калина

∴

В ШИКАҐО ПОЧАЛИСЬ ГРИ ЗА ЧАШІ

„Леви" — „Аврора Кікерс" 4:0

„Крила" — Хорватський СК 4:0

Шикаґо, 14-го листопада. — У перших змаганнях за Чашу ЗДА зустрілись „Леви" з німецькою дружиною, яку вони розгромили в минулому році 10:0. Цьогорічна „Аврора Кікерс", це чемпіон Другої Дивізії, який заавансував до Першої. Мимо великої переваги „Леви" стрілили лише 4 воріт. Батиста не використав карного. Німці грали довгими подачами і часто загрожували воротам Банаха, який пописався виловлюванням кількох сильних стрілів. До цих змагань виступили „Леви" у складі підсиленому новим імпортованим футболістом, Ролляндо Кампосом з Перу, де він грав у дружині „Дефензор" та у збірній цієї країни. Р. Кампос стрілив троє воріт, а автором четвертих був Баварський.

Склад „Левів": Банах, Медина, Форович, Скороход, Крат, Бульба, Баварський, Батиста, Полюхович, Кампос, Стахровський, Еліяшевський і Лоско.

Сумівські „Крила" підсилені штопером Келлі з Канади, перемогли у перших змаганнях за Чашу Аматорів ЗДА хорватську дружину з Другої Дивізії. Сумівці легко розправилися з противником, закріплюючи перемогу стрілами з стрілів Дойле 2 і Андрушишина 2.

Петро Головатий

„КРИЛА" — „ЛЕВИ" 3:2

Шикаґо, 31-го жовтня. — В останніх мистецьких змаганнях сезону, від висліду яких залежав дальший побут „Крил" у Вищій Дивізії, здобула сумівська дружина „Крил" перемогу над „Левами". Вже до перерви вели „Крила" 3:0, використавши допомогу вітру. В другій півгрі „Леви", які були в дуже послабленому складі, також грали з вітром і сильно переважали „Крила": Вислідом того й було двоє здобутих воріт для „Левів". В цій половині змагань попися у „Крилах" воротар Куць та середній помічник Келлі, які врятували перемогу своїй дружині. „Леви" закінчили сезон на четвертому місці, а „Крила" на шостому в групі восьми клюбів.

∴

„Тризуб" — „Рома" 0:2

Вейн (біля Патерзону), 14-го листопада. — „Тризуб" втратив ворота на 25-тій та 60-тій хвилині. „Рома" виявила себе дружиною дуже доброю та багато швидшою від „Тризуба". Її тактика скріпленої оборони та проривів малою кількістю скорих напасників виявила себе дуже успішною. „Тризуб" здобув перевагу у перших хвилинах і держав її приблизно до втрати перших воріт.

У другій півгрі слідне було чимраз більше розгублення та нервозність змагунів „Тризуба" а теж їх слаба фізична кондиція.

Одною з причин цього „чорного дня" „Тризуба" було виставлення до цих важких змагань на позиції оборонця щойно прибувшого змагуна Рійоса Аюлі, який виявив себе багато слабшим, як Ватсон. Заки його замінив Ватсон, ми втратили перші ворота і це розгубило змагунів „Тризуба" та додало віри у себе змагунам „Роми".

Крім цього ми ще один раз вчимося, що тризубівські забави у ніч перед важкими змаганнями є шкідливі. Одинокими змагунами „Тризуба", які були під кожним оглядом у добрій формі були Бородяк та Джуліо.

Я. Татомир

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 20-го ЛИСТОПАДА 1965

ПЛЕЙНФІЛД, Н. Дж. Збори Т-ва ім. І. Франка — 372 Відд. о год. 7:30 веч. на залі як звичайно. Проситься членів прибути. Є важні справи до полагодження та усталити дату річних зборів. На зборах можна заплати чл. вкладки. — П. Шило, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори членів Б-ва св. Юрія — 239 Відд. від год. 3-4 по пол. в домі Укр. Амер. Горожан при 847 N. Franklin. — Д-р В. Галан, предс., М. Ковальчук, секр.

НЕДІЛЯ, 21-го ЛИСТОПАДА 1965

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори С-ва св. Марії — 112 Відд. по 2 і 8-ій Службі Божій в церковній залі св. Петра і Павла. — Катерина Лукас, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори Б-ва св. Василія — 339 Відд. о год. 3-ій по пол. в домі Укр. Громади при 3322 П. Лавренц вул. Проситься всіх членів прибути та вирівняти членські внески. — С. Лупацій, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в кл. ч. 2 при церкві св. Димитрія. Просимо членів вирівняти свої вкладки. — Управа.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 42 Відд. о год. 5:30 по пол. (зараз по Святочній Академії в честь Кард. Й. Сліпого) в УНДомі при 237 Гови Евеню. Тому, що це є останні збори перед річними загальними зборами, то просимо про численну участь. Є важні справи до рішення. — В. Марущак, рекр. секр.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка о год. 2:30 по пол. у Віярського на Майн стріт. Просимо всіх на збори. — Іван Бурний, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Збори Т-ва Подільська Січ — 8 Відд. о год. 2-ій по пол. в церковній залі. Просимо прибути на збори. — В. Козіцький, П. Гарасимів, В. Мандзій.

ТАРЗАН, ч. 5532. Тарзан знов діє...

Воллес вів навантажених великим скарбом тубільців через джунглі, злорадіючи, як легко вдалося обдурити свого спільника...

Але він не передбачив атаки дійсного Тарзана і 20 ох кровожадних мавп.

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО КОНВЕНЦІЮ: 1,600 НОВИХ ЧЛЕНІВ ПОТРІБНО ЩЕ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗОВІ ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ ЙОГО ЦЬОГОРІЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ МЕТИ!

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік XII. ЛИСТОПАД, 1965 Ч. 4 (111)

В. Дідюк

НАЙВИЩА ПОРА ЗАБЕЗПЕЧИТИСЯ В УНС

Найбільшою та найбагатшою фінансовою установою у вільному світі є братсько-запомогова організація Український Народний Союз, що вже 72 роки успішно веде не тільки забезпеченеву, але також культурно-освітню і виховну та видавничу, а при тім поважну політичну загальноукраїнську працю для добра нашої суспільности в Америці та Канаді, як рівнож в допомозі визвольним змаганням українського народу на рідних землях.

У життьових і економічних обставинах на рідних землях ми, українці, все прив'язували велику вагу до асекурації, тому, переселившись на американський континент, багато змарнували часу, поки обставини змусили нас призадуматися над цією важливою справою. Тут ми прийшли до переконання, що асекурація не тільки потрібна, але без неї нічого довго існувати не може, бо ціла економічно-господарська система тісно з нею пов'язана. Зрозумівши це, ми змінили свою настанову і почали асекуруватися.

Сьогодні з приємністю треба ствердити, що досить велике число наших людей вже, поза різними родами асекурації, мають і життьове забезпечення. Це добре і відрадне явище, з виїмком одного „але": на жаль, чомусь відносно велике число наших людей мають ті асекурації в чужих компаніях, хоч в обох країнах, в Америці і Канаді, маємо своїх кілька братсько-допомогових організацій, а між ними Український Народний Союз.

Чому це так, і чия в тому вина, не збираюся тут виводити, хоч, здається, треба б ствердити, що вина десь посередині з обох сторін. Так, як замало наше громадянство цікавилося своїми забезпеченевими організаціями, так, з другого боку, майже всі наші організації того типу мало, або навіть дуже мало про себе говорили, а всю працю, а при тім і надію покладали на свої відділи, вірніше на голови своїх секретарів. Все це будувалося на громадських і добровільних засадах з такими чи іншими обмеженнями, не враховуючи основного в тому випадку елементу-бизнесу. І тут також прийшлося дуже довго чекати, коли з малих обмежених наших братських організацій постали ті, які сьогодні маємо, з фінансовим і модерно забезпеченевим українським колосом — Українським Народним Союзом, що своїми модерними і різнородними грамотами, при низьких вкладках і високих дивідендах — може сміливо конкурувати з найбільшими асекураційними компаніями Америки та Канади. Не диво, отже, що і найбільше вибагливі молоді, старші, бідні і багаті — знайдуть собі в УНС відповідне до свого віку і життьових обставин — забезпечення.

Відвідуючи наших людей, дораджуючи їм забезпечитись в своїй рідній установі, зустрічаєтеся із різними не раз дуже цікавими підходами до справ забезпечення взагалі — а УНС — зокрема. З усіма тими, що досі вже забезпечені, хоч би навіть в чужій компанії, не є аж так тяжко говорити, хоч би і на тему додаткового забезпечення в УНС. Вони розуміють ті справи, оправдуються, а часом навіть вибачаються, що якось так вони переочили і забезпечились в чужих, не вишукують ніяких „екскюзів", не кидають громами на своїх, але по коротшій чи довшій розмові заявляють, що можуть додатково забезпечитись і в УНС. Якщо стати нас на плачення великих вкладок у чужих, то стане ще бодай для малих і своїх — кажуть та й асекуруються. З ними не раз приємно дискутувати чи навіть „сперечатися". Вони знають значення забезпечення, вони тим більше знають значення УНС.

Як же ж ставляться до забезпечення, а тим більше до свого, ті з другої групи людей, що досі або зовсім забезпечення не мають, або мають його через який припадок. З тими людьми говорити дуже тяжко. Вони все знають, все розуміють, в забезпечення не вірять. „Мої батьки забезпечення не мали, а я вмирати не збираюся, гроші вкладаю до банку, свої діти, думаю сам, і вони будуть мати досить, маю хату, авто — все це заплачене. Хай усі так тяжко працюють, як я. На нікого тут робити, а головно на наших панків, не буду". Отже, поговоривши з таким „земляком" — рідним таки українцем, стараєтеся вияснити йому, але то шкода й зусиль, як горохом до стіни. І, залишаючи його, вам моторошно робиться, що по так довгому життьовому досвіді, так мало ми навчилися. Але вже не бере вас досада за те, що він не забезпечився, бо кінець-кінцем це його власна справа, і може колись він буде за неї відповідати — чи бодай жалувати, або в час опам'ятається. Але за те, що, виходячи від нього, ви почули не раз нічим не обґрунтовані закиди на „всіх і вся" — прямо не знаєте, що думати. На жаль досить велике число до тої групи людей належить. Вправді, як я вже згадав, ми могли б тих людей залишити в спокої, сказавши словами біблійної притчі: „Безумний, не тішся і не радуйся своїм надбанням-багатством, бо ще сьогодні залишиш це"... А чи скористають з того твоя родина, твої діти? Подумай! Але, з другого боку, святим обов'язком нашим є думати, їх переконувати і ними журитися, бо вони — брати і сестри наші, діти одного великого українського народу.

На марґінесі сказаного хочу заторкнути ще дві речі, які дуже часто при зустрічах пригадують навіть ті, які найкраще забезпечені, які асекурацію знають, її розуміють. Заторкую їх не задля якоїсь конкуренції, а для вияснення.

„Маю групову полісу, — кажуть — за невеликі вкладки, далеко менші, як в УНС — я забезпечений на велику суму".

То правда, що великі групові поліси в індустріяльних підприємствах є ніби принадливі! Але не забудьте, що така групова поліса добра до того часу, до якого ви працюєте. А що потім? Пересічно кожний робітник відходить із праці в 65-ому році життя, приблизно у віці, в якому найбільше здалося б мати фінансове забезпечення — отже по відході з праці ви не маєте нічого. Все, що було вплачене — пропадає. Правда, з цієї групової поліси скористала б ваша родина, якби ви повмерли перед 65-им роком життя. Але, чи варто заради поліси вмирати і хто того хоче? Отже „арґумент" групових поліс пливкий і дуже поверховний.

Друге: Складаю гроші в кредитівці і там за невеликі вплати маю заезпечення. Знов же подібна справа. Правда, маєте там забезпечення за нижчі вплати, але маєте його доти, поки держите там гроші. Вибрали ви їх, то пропало і ваше забезпечення.

Безперечно, хто може і працює, той буде мати і групове забезпечення і забезпечення на старші літа, яке може мати хоч би навіть і на невелику суму в УНС, що не є тільки, як вже було згадано на початку, забезпеченевою організацією. УНС є чимось більшим, бо одною з найбільших і найкращих українською культурною і фінансовою інституцією. Про те, що робив, робив і надалі ще краще планує робити УНС, сьогодні не потрібно багато говорити, бо українське суспільство вже добре про це знає, хоч і не виключено, що час від часу будемо про це повторяти в нашій пресі, в радіових передачах і т. д. не для похвал, але дальшого освідомлювання нашого суспільства, що коли матимемо сильну і добре зорганізовану нашу фінансово-національну організацію спеціяльно на цьому континенті, тоді будуть з нами ще більше рахуватися і нас поважати наші співгорожани, а своїми вкладами ми ще більше допоможемо розбудові нашого суспільно-громадського, церковного, виховного, видавничого, культурно-освітнього та політичного життя, де заключається вся наша праця для нашої будучности, виховання наших дітей, що є найбільшою „політикою" наших днів.

Подумаймо над тим усім. Знайдемо спосіб хоч би навіть додатково забезпечити себе, своїх дітей та переконати своїх близьких і знайомих, що завдання, яке поставив собі Головний Уряд УНС — завершити число нашого членства в короткому часі 100.000, є нашим завданням, є обов'язком і національною гордістю. Сто тисяч членів — це наше гасло, це наш дарунок Батькові-Союзові у недалекий вже 75-річний ювілей.

Український Народний Союз достойно пошанував свого патрона Тараса Шевченка

Канцелярія Комітету Пам'ятника Шевченкові надіслала підсумки збірки фондів на Вашингтонський пам'ятник і участь у ній наших установ. Загалові членів УНСоюзу буде цікаво довідатися про ролю, яку в цій збірці відіграв УНСоюз.

Збірка, яка велася приблизно три роки й увінчалася великим успіхом, бо зібрала кругло $ 400,000, є найбільшою такого рода імпрезою, яку американські українці будь-коли влаштували. І сума, яку зібрано на пам'ятник Шевченкові, і ціль, яку ця збірка мала, і успіх, яким вона увінчалася, не мають прецеденсу в українсько - американському та українсько - канадійському житті.

Поставлено величавий пам'ятник генієві України й патронові Українського Народного Союзу, Тарасові Шевченкові, в самому серці столиці З'єдинених Держав Америки, Вашингтоні. Відкриття цього пам'ятника, як відомо, супроводжав марш українців на Вашингтон, з яким, мабуть, міг рівнятися тільки дещо раніший марш негрів у тому самому Вашингтоні. Сто тисяч українців прийшло до столиці пошанувати Його в достойний спосіб.

Участь в цій збірці і в її великому успіху взяла вся українська громада в Америці. Але особливу заслугу в цьому мав Український Народний Союз: його централя, його округи й його численні Відділи. Це виявляють числа, якраз передані нам канцелярією Комітету Пам'ятника Шевченкові.

Мова чисел суха, але стисла. Найбільший вклад у збірку на пам'ятник склав Український Народний Союз. Він представляється так: Централя Українського Народного Союзу 5.000 дол., 8 Окружних Комітетів УНСоюзу 972 дол., 233 Відділи УНСоюзу 11.070 дол., Разом: 17.042 дол.

Очевидно ці числа виявляють тільки організовану участь Українського Народного Союзу та його низових клітин у збірці на пам'ятник. Скільки склало наше членство, тобто 85.000 членів УНСоюзу, ми сказати не можемо. Зайняло б довгі місяці часу, щоб з-поміж десятків тисяч жертводавців, які причинилися до будови пам'ятника, витягнути членів УНСоюзу. Та це зайва річ. Адже члени УНСоюзу є теж членами багатьох інших організацій. Залишається як число, яке можемо зарахувати виключно на рахунок УНСоюзу, 17.042.00 дол. Ця сума велика. Вона приносить честь Українському Народному Союзові й його членам.

Можемо бути вдоволені, що ми сповнили також цей черговий, загальногромадський обов'язок поруч з виконанням обов'язків, зв'язаних з нашою організацією і її внутрішніми потребами.

Збіркою на пам'ятник Шевченкові Український Народний Союз підкреслив вірність своїй довголітній традиції.

Ярослав Падох

Союзова Округа в Боффало обрала на голову Атанаса Кобрина, наділивши Іллю Булу почесним головством

Боффало, Н. И. — В суботу 6-го листопада ц. р. відбулися тут загальні збори одинадцятьох відділів УНС, які належать до Боффалівської Округи. На зборах був присутній обласний організатор УНС п. Володимир Гірняк, який виголосив доповідь про досягнення і дальші завдання УНС.

Основною темою зборів був вибір нової Окружної Управи УНС. Склад її такий:

п. Ілля Була — почесний голова, Атанас Кобрин — діючий голова, Василь Мельник — заст. голови, Марія Гаравус — секретар, мґр. Іван Гаврилюк — орг. реф., Степан Сидорович — реф. зовнішніх зв'язків, Марія Дикий, Микола Гнатик і Едвард Грицунь — члени.

Після вибору Управи п. Гірняк вручив ювілейні відзнаки УНС п. Іллі Булі і мґр Іванові Гаврилюкові за віддану працю в розбудові їхніх Відділів у минулому році.

Збори почалися молитвою, що її провів о. д-р Павло Івахів. Проводив збарами дотеперішній голова Окружної Управи Ілля Була. Збори відбулися в залі школи св. о. Миколая Обласний організатор В. Гірняк залишився після зборів у Боффало, щоб допомогти в праці місцевим і довколишнім Відділам УНСоюзу та відвідати подальші Відділи в Лакаванні, Ланкастері і Наєґра Фоллс.

Союзова ювілейна відзнака буде конвенційною відзнакою

Видана минулого року почесна ювілейна відзнака з нагоди 70-річчя УНСоюзу була вперше признана найбільш заслуженим організаторам нових членів в минулому році. За придбання 10 членів була дана бронзова, за 25 срібна, а за 50 і більше золота відзнака. Кругло 150 осіб дістало в минулому році цю почесну відзнаку.

Признавання цієї відзнаки продовжено і на цей рік на тих самих умовах. На перешкоді признання відзнаки не стоїть факт, що хтось дістав уже відзнаку за минулий рік. Він матиме дві відзнаки, як доказ на те, що його праця є тривалою й продовжується з року на рік. Дві відзнаки це буде подвійне відзначення й подвійна почесть!

Ця почесть буде тим більша, що делеґати на конвенцію носитимуть ці ювілейні відзнаки, як відзнаку конвенційну. Окремої конвенційної відзнаки не буде. Не можна також сумніватися, що відзнака допоможе також стати делеґатом. Тому всі, які бажали б бути обраними на делеґатів, повинні конечно ще до кінця цього року придбати ювілейну відзнаку УНСоюзу. А ці, які вже її мають за минулорічні заслуги, повинні придбати другу, щоб виступати на конвенції з двома відзнаками, причепленими на конвенційній стяжці.

Змагання між Округами за почесне першенство

Від декількох років крім змагання за першенство Відділів і організаторів, ведеться також завзяте змагання за першенство поміж округами. Від ряду років перше місце щодо числа новопридбаних членів здобула округа Шикаґа, яка за це придбала напостійно союзовий прапор, а останньо, за 1964 рік, здобула почесну плякету, яка буде їй святочно вручена на окремому зібранню-бенкеті 4 грудня ц. р. В тому останньому році на чолове місце поміж всіми Округами вибилася також округа Філядельфії, яка здобула аж дві плякети, одну за найкраще виконану квоту нових членів, а другу за це, що в ній було найбільше організаторів, які придбали бодай десять членів й за те здобули ювілейну відзнаку УНСоюзу.

Хто здобуде першенство у змаганні в цьому році? Чи минулорічні чемпіони, Філядельфія і Шикаґо, чи може їх місце займуть інші Округи? Змагання ведеться в трьох категоріях: за найбільше число придбаних членів, за найкращий відсоток виконаної квоти нових членів, яка приблизно відповідає десятьом відсоткам членства Округи та за найбільше число організаторів, які здобудуть бодай 10 членів і, вперше чи вдруге вже, здобудуть відзнаку УНСоюзу, видану в його 70-річчя. Така потрійна система змагання дає змагу не тільки великим округам, але також найменшим (яких квоти є невеликі) здобути першенство всього УНСоюзу.

Загальна табеля здобутків Округ, надрукована на іншому місці „Трибуни УНС", подає числа новопридбаних членів з кінця вересня ц. р. Щоб ще більше унагляднити передбачування, які Округи мають найбільші шанси на перемогу в цім році, подаємо тут десять найуспішніших Округ, які до кінця жовтня, отже за повних десять років, придбали найбільше число членів, на всякий випадок, повище сотні.

За десять місяців змагання першенство знайшлося в руках Філядельфії. Подібно було й минулого року. Філядельфія виграла майже всі битви -поєдинки зі Шикаґом, але програла війну. Чи так буде й цим разом? Коли б так Шикаґо пригадало собі давню добру славу й приступило до останнього енергійного наступу, воно має велику можливість вп'яте осягнути перше місце щодо числа здобутих членів. А час на це великий. Шикаґо дуже припізнилося в цій кампанії й коли хоче надігнати втрачений час, мусить негайно взятися до праці.

Табеля 10 Округ, які здобули понад 100 навих членів до кінця жовтня 1965 року

1.	Філядельфія	414
2.	Шикаґо	376
3.	Торонто	293
4.	**Ню Йорк**	**267**
5.	Клівленд	245
6.	Нюарк	206
7.	Дітройт	197
8.	Ню Гейвен	113
8.	Джерзі Сити	113
10.	Пітсбурґ	110

Як вестиме кінцеві місяці своєї кампанії Філядельфія? Які Округи посягнуть коли не за найбільше число членів, то за найкраще відсоткове виконання квоти? Які здобудуться на найбільше число організаторів із бодай десяткою придбаних членів; які Округи матимуть найбільше число Відділів, що здобудуть по десять членів і врешті які Округи не дозволять ані одному своему Відділові залишитися в цих змаганнях без бодай декількох нових членів? Це ще досі не відоме, бо є ще півтора місяця для того, щоб надробити дотеперішні успіхи та надробити занедбане. Ось в минулу неділю невеличка Округа з осідком в Трой, на своїх зборах в Коговс, схвалила виконати й перевиконати свою річну квоту й здобути бодай одну почесну плякету УНСоюзу. Вона здобула вже 75% своєї річної квоти й напевно до кінця року її виконає вповні, ще й з додатком. Сподіваємося, що вона не буде єдиною й що інші Округи змагатимуться з нею за почесне місце поміж тридцяти Округами УНСоюзу,

Число делеґатів на конвенцію залежить від числа дорослих членів відділу. Ще час доповнити це число.

Незабаром, бо в травні 1966го року відбудеться чергова 26-та Конвенція Українського Народного Союзу. Вона знову, як від довгих десятиріч, збере разом близько п'ятьсот союзових делеґатів з усіх сторін величезної союзової території ЗДА і Канади. За привілей стати делеґатом будуть змагатися тисячі союзових членів й сподіймося, що стануть ними найкращі й найбільш працьовиті та заслужені для УНСоюзу особи.

Число делеґатів залежить від числа дорослих членів Відділу, який висилає делеґата. Статут УНСоюзу постановляє таке:

75 членів — 1 делеґат з одним голосом;

76 до 150 членів — 1 делеґат з двома голосами;

151 до 300 членів — 2 делеґати з двома голосами кожний;

301 до 1.000 членів — 3 делеґати з двома голосами кожний;

1.000 і більше членів — 4 делеґати з двома голосами кожний.

За підставу числа членів, які рішають про число делеґатів, чи взагалі про змогу послати свого делеґата, рішає стан членів з кінця 1965-го року. Отож є ще неділі два місяці, в яких Відділи можуть доповнити число членів для того, щоб здобути свого власного делеґата на конвенцію, або збільшити число делеґатів. Тому слід всім Відділам перевірити на своєму останньому місячному рахунку, скільки вони мають дорослих членів, які платять оплати на фонди, в тім також на конвенційний фонд й коли виявиться, що їм бракує ще певне число до здобуття права на власного делеґата чи на більше делеґатів, докласти всіх старань до того, щоб це додаткове число членів здобути ДО КІНЦЯ ГРУДНЯ ЦЬОГО РОКУ!

Часто буває у Відділі таке, що до другого чи третього делеґата бракує десять чи двадцять членів, а Відділ має амбітних людей, які бажали б стати делеґатами. Варто було б, що б уряд Відділу запропонував такій особі, що коли вона придбає відповідне число нових членів, уряд запропонує її на делеґата. Ледви чи загал членів не прийме такої пропозиції уряду.

Можна сподіватися, що Відділи скористають з цієї останньої змоги послати на конвенцію одного чи більше делеґатів, та зараз заберуться до праці.

Ярослав Падох

ЩО БУЛО Б, ЯКБИ...

Уявім собі, замкнувши очі й забувши нашу дійсність, що було б, якби:

Всі 500 союзових Відділів приєднували що місяця бодай по одному членові.

Всі 500 союзових Відділів виконали свою річну квоту нових членів, розклавши її на місячні частини...

Всі урядовці всіх 500 Відділів, кругло 2.500 осіб, придбали б щомісяця по одному членові...

Всі 31 союзова округа придбала щомісяця по 25 членів...

Всі конвенційні делеґати, кругло 450 осіб, придбали щомісяця по одному членові.

Всі Округи, Відділи, відділові урядовці, конвенційні делеґати — всі вони сповняли постійно, щомісяця, не відкладаючи на пізніше, не складаючи на других, свої мінімальні обов'язки у відношенні до своєї організації.

Відповідь була б коротка й радісна: Український Народний Союз здобув би кожного місяця 2500 членів, а річно не дало б астрономічне число 30.000 членів!

Рахунок цей ніяк не є вислідом фантазії. Бо чи ж не можна було б знайти в наших Відділах, поважних громадських організаціях — п'ять активних членів управи? І чи це нереальна мрія й неоправдана вимога, щоб ці вибрані громадяни, яких установа поставила на своє чоло, впродовж довгого, тридцятиденного місяця придбали для неї по одному новому членові? Або щоб, у крайному випадку, всі вони разом, раз на місяць придбали по одному членові?

І тільки подумаймо, яку могутню установу, а з нею яку могутню українську громаду в ЗДА і Канаді ми збудували б, якщо б збільшували число її організованих членів на десятки тисяч річно? І з яким авторитетом ми обстоювали б наші права й інтереси нашої національної громади в Америці, а то й поза нею, якщо б ми могли промовляти від імені сто- чи кількасоттисячної організованої громади нашого членства!

Очевидно, хтось скаже, що ці міркування такі самі нереальні, як будувати наш національний скарб, вимагаючи від всіх живучих українців одного доляра від душі. Чи дійсно воно так? Чи наша літня, бо вже сімдесятдворічна установа з 500 Відділами, з діяльними Округами, з тисячами випробуваних діячів не може запевнити собі бодай мінімальний доплив свіжої крови, щоб вона росла й могутніла!

У вересні цього року УНСоюз перейшов вперше 85-000 членів. До нашої безпосередної мети 100.000 членів УНСоюзу бракує ще 15.000. Ми можемо їх придбати упродовж короткого часу, а можемо ждати на це ще одне десятиріччя. Від усіх нас разом і від кожного з нас зокрема залежатиме, КОЛИ ми дійдемо до наміченої мети. Бо дійти таки МУСИМО!

Збори Союзових Округ Ютики і Трой

Ром, Н. И. — В минулу суботу й неділю, 13 і 14 листопада ц. р. відбулися організаційні збори двох сусідніх Округ УНСоюзу, з осідком в Ютиці та в Трой, нюйоркського стейту. Обидві Округи, хоч невеликі, виявляють значну активність в цьогорічній, передконвенційній кампанії за збільшення союзового членства й тому їхні збори були передусім присвячені енерґійному закінченні цілорічного змагання.

Суботнішні збори тройської округи відбулися в Українськім Народнім Домі в Ром, Н. И. Вони розпочалися привітом господаря - секретаря місцевого Відділу УНСоюзу п. О. Гадза, який по старому звичаю привітав „чесних гостей" й представника екзекутиви гол. секретаря Ярослава Падоха. Зборами керував голова Округи Володимир Запаранюк з Ютики, а секретарював секретар Округи Іван Пиндус з Сиракюз. До президії запрошено також почесного голову Округи Івана Пігуляка з Сиракюз. Після звіту з праці Округи звітували поодинокі Відділи, яких Округа нараховує 13 із кругло двома з половиною тисячами членів. Після звітів слідувала доповідь гол. секретаря про загальний стан УНСоюзу, а в ньому й місцевої Округи, в якій він підмітив особливо успішну працю секретарів Відділів В. Запаранюка, І. Пиндуса, М. Політила і Я. Мартинюка, та про нову методу забезпечування членів в УНСоюзі, яку введено в цьому році. Ця метода спирається на збільшеному числі нових забезпеченевих грамот та на комбінації цих грамот для того, щоб забезпечені особи здобули повне забезпечення для себе й своїх родин. Після дискусії, в якій взяла участь більшість приявних, схвалено повести в цих останніх двох місяцях року особливо живу акцію для того, щоб не було ні одного відділу без нових членів і щоб всі відділи придбали бодай по десять членів. Голова Окружної управи В. Запаранюк зобов'язався допомогти в кампанії всім відділам, на кожне їх запрошення, зокрема тим, які знаходяться поза осідком Округи. Збори закінчив теплою промовою почесний голова і відомий діяч Іван Пігуляк, який закликав приявних до такої відданої праці для УНСоюзу, як та, що її виконували піонери нашого громадського життя в Америці. Дружня розмова при перекусці, влаштований заходами і коштом місцевого Відділу, очоленого секретарем О. Гадзом, продовжила ці успішні збори.

Вдень пізніше, в неділю 14 листопада ц. р. відбулися подібні окружні збори Союзової Округи з осідком в Трой. Вони відбулися в Горожанськім Клюбі в Коговс, під проводом голови Павла Шевчука з Вотервлит. Після привітання голови місцевого Відділу М. Павлова, слідували звіти з діяльности Округи та Відділів, яких в окрузі є вісім, з півтора тисячею членів. Потім слідувала організаційна доповідь головного секретаря УНСоюзу Ярослава Падоха, що говорив про працю, яку переведено в цьому році в УНСоюзі та про нові можливості, що їх перед нашими організаторами та суспільністю відкрили нові роди забезпечення введеного до УНСоюзу та інші поліпшення забезпеченевої служби УНС свому громадянству. Округа виявила помітні успіхи в дотеперішній кампанії, В десяти перших місяцях вона вже на двадцять відсотків перейшла здобуток з цілого минулого року. Зокрема визначилися в передконвенційній кампанії голова округи й водночас секретар 13-го Відділу у Вотервлит Павло Шевчук, який здобув до кінця жовтня 38 членів і на збори приніс та „дав на дорогу гол. секретареві" дальших сім членських аплікацій. Далі визначилися В. Труфин з Амстердаму, який придбав 19 членів, В. Колодій з Трой, що придбав уже 15 членів і зобов'язався дати до кінця року 25, В. Жмуд з Коговз з 12 членами, який склав приречення здобути ще 13, і інші. Тільки два Відділи 150-ий в Пітсфільді та 477-ий в Гадсоні, яких урядовці не прибули на збори, не придбали досі ані одного члена. Голова Округи П. Шевчук зобов'язався подбати про те, щоб всі відділи без вийнятку до кінця року придбали бодай по десять членів і так допомогли окрузі здобути почесне першенство за найкраще процентове виконання квоти та за найкращі досягнення всіх без вийнятку відділів округи. Дуже дбайливо приготована місцевим 57-им Відділом УНС в Коговз гостина протягнула ще на довгі години дружню гутірку на союзові теми зібраних делеґатів Відділів Округи.

ПРОТОКОЛ

НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,

які відбулися на „Союзівці" в Кергонксон в дні 30-го серпня 1965 року.

В нарадах взяли участь: гол. предсідник Й. Лисогір, заступники гол. предсідника інж. Ст. Куропась і пані А. Герман, гол. касир Р. Слободян, гол. секретар Я. Падох, директор Канадійської Канцелярії Богдан Зорич, та гол. ред. А. Драган.

Наради розпочалися о год 10:00 ранку й тривали до год. 7:45 веч. з перервою на обід. Нарадами проводив гол. предсідник Й. Лисогір, протоколував гол. секр. Я. Падох.

Гол. предсідник Й. Лисогір, відкривши наради та привітавши приявних, пошанував ненадійну смерть секретаря 471 відділу в Монтреалі, бл. п. Володимира Цимбали, згадкою, при чому приявні встали. Він також з прикрістю поінформував про дуже поважну недугу головного радного з Монтреалю і секретаря місцевого Пластового Відділу Богдана Мельника, який від довшого часу нездужає. Директор Канадійської Канцелярії, Богдан Зорич подав деталі ненадійної смерти, бл. п. В. Цимбали та затяжної недуги Б. Мельника. Приявні постановили передати Б. Мельникові побажання швидкого й повного видужання.

Після цього гол. Предсідник склав загальний огляд праці УНСоюзу.

I. Загальний Огляд Праці

Гол. Предсідник поінформував приявних про те, що в тих стейтах, де УНСоюз веде свою діяльність і має свої відділи, затверджено нові форми забезпеченевих грамот УНСоюзу і введено з 1 липня ц. р. нові вкладки. Ці вкладки надруковані в одній книжечці вкладок, попереджені великим вступом, який може служити за підручник для секретарів і організаторів. Цю книжечку вислано всім секретарям і організаторам, а на бажання її висилатиметься й іншим урядовцям відділів. На жаль, виходить, що багато з тих, які одержали ці книжечки, з ними ще неознайомилися і їх не використовують для організаційної праці, хоч це є конечним для успіху праці.

Чимало поліпшень і новин, уведених у забезпеченеву працю в УНСоюзі з 1 липня ц. р., дають велику можливість повести живішу працю, зокрема вдобути багато нових членів для УНСоюзу. Всі введені новини потягнули за собою великі видатки, тому тільки збільшеною організаційною працею і успіхом можна ці видатки покрити. Маючи нові грамоти забезпечення та модерні засоби праці, секретарі та інші відділові урядовці зобов'язані дуже серійозно працювати для УНСоюзу, і коли вони мають уряди у своїх відділах, повинні бодай один- два дні в тижні призначити виключно на союзову роботу.

По-аматорськи ми вже далі працювати не можемо і тому потрібно систематичної й відданої праці. УНСоюз не може дозволити собі на неактивні відділи й неактивних урядовців. Відтепер мусимо дбати, щоб усі відділи були активні й всі урядовці дбали про свої відділи. Зокрема слід подбати про нових секретарів, молодших віком, які б заступили тих, що знеможені віком, уже не годні працювати для Союзу активно й успішно.

Після цієї першої частини звіту головного Предсідника розвинулась дискусія, в якій брали участь інж. С. Куропась, Б. Зорич, А. Драган. Підкреслено конечність поширення інформацій про введені зміни, зокрема про нові грамоти та якнайдокладніше ознайомлення з новою книжечкою вкладок і вступом до неї. Треба посилити передконвенційну кампанію, щоб осягнути намічену ціль: 5,000 членів у цім році.

Після цього гол. Предсідник подав загальні інформації про стан в двох підприємствах УНСоюзу, а саме у видавництві „Свободи" і „Союзівці". Відносно видавництва, він відмітив ощадність на папері, яка принесла зміну формату паперу газети, далі відмітив відновлення друкарні й Головної Канцелярії, заведення вентиляції в друкарні тощо. Минулорічний календар приніс на $3.600 в минулому році, ніж то, за перших шість місяців. Число передплатників газети збільшилося, видатки дещо зменшилися, зате з загальних оголошень в цім році прибутки є менші, як у минулому році, бо минулий рік був роком виборчим і газета мала прибутки з політичних оголошень. Гол. Предсідник підмічує потребу друку і висилки нового календаря не пізніше, як у листопаді ц. р. Також потребу дальшого поширення дитячого журналу „Веселка", який все ще видається з недобором, про який повинна подбати широка наша громада, зокрема батьки дітей, які з цього журналу користають.

В своєму огляді діяльности „Союзівки" предсідник подав прибутки її, які до часу звіту збільшилися приблизно на 10% у порівнянні з минулим роком, тобто кругло на $16,000. У дитячих таборах було 54 дівчат і 50 хлопців. На курсі українознавства брало участь 47 студентів, а початкове число було 50.

В дальшому головний Предсідник відмітив потребу висилати делеґацію Українського Народного Союзу на крайові з'їзди та імпрези, які здебільшого відбуваються в околиці Дня Праці, а саме: на Конвенцію Американської Ліги Молоді, Конвенцію Ліги Українських Католиків, Конвенцію ОДУМ, Крайовий Братський Конгрес, Пенсильвенійський Конгрес, Великі Спортові Змагання на „Союзівці" в Дні Праці й у великому „вікенді" зв'язаному із Днем Праці, Союзовий День на „Союзівці", який заплянoвано на 18 - 19 вересня ц. р. й більше.

Гол. директор Канадійської Канцелярії, Б. Зорич, підмітив конечність репрезентації УНСоюзу на Конгресі Канадійських Українців у Вінніпеґу в днях 8 - 12 жовтня ц. р., в Крайовому З'їзді МУН, в Конвенції Організації Українок Канади.

Схвалено вислати делеґацію УНСоюзу на всі ці імпрези й намічено особи, які мали б взяти в цих імпрезах участь.

Редактор А. Драган підмітив конечність висилати на ті крайові, американські та канадійські імпрези представника „Свободи" там, де це буде потрібно. Його пропозицію схвалено.

Директор Канадійської Канцелярії зобов'язався інформувати „Свободу" про імпрези, на які, на його погляд, потрібно було б вислати кореспондента „Свободи". При цьому ред. Драган поінформував, що на місяць жовтень плянується на „Союзівці" відбути першу Конвенцію Американсько-Канадійських журналістів.

Після справоздання головного Предсідника, розв'язалась дискусія, в якій брали участь всі приявні. Після цього схвалено прийняти звіт гол. Предсідника до відома.

II. Господарські справи.

Головний касир Роман Слободян подав у своєму звіті загальний стан майна УНСоюзу та його інвестицій, стверджуючи, що за перших 6 місяців ц. р. УНСоюз одержав $1,001,299,527.80 з вкладок членів, $613,210.36 із відсотків інвестицій, а всі прибутки за цей час виносили $3,132,624.10. В тому часі виплачено посмертне забезпечення спадкоємцям померлих членів на загальну суму $925,836.28. Виплати з Адміністраційного Фонду виносили $431,316.26, а всі видатки за перших шість місяців ц. р. виносили $1,439,520.47. Готівка, яка залишилася в цьому часі в сумі $1,577,042.51, була інвестована в гіпотечних позичках в сумі $582,987.16, в вартісних паперах-бондах на суму $924,891.79 та в позичках членів.

Інвестиції за час від останніх нарад Екзекутиви були наступні:

МОРГЕДЖІ

St. Mary's Protectress Ukrainian Orthodox Church, 73 and 81 Washington Ave, Clifton, N.J.	$ 40,000.00
5-16 49th Ave., Long Island City, N.Y.	10,000.00
200 Egbert Ave., Staten Island, N.Y.	7,000.00
117 Ave. A, New York, N.Y.	16,000.00
119 Ave. A, New York, N.Y.	6,000.00
2383 Belmont Ave., Bronx, N.Y.	11,000.00
12 Sixth St., Edison, N.J.	10,000.00
65 E. 7 St., New York, N.Y.	20,000.00
Hockley Inn, Hockley Road, Township of Mono, Mono Mills, Ont. (збільшення морґеджу на заплату податків)	3,208.48
РАЗОМ	$123,208.48

БОНДИ

Закуплено бонди:

50m Government of Canada Treasury Bills due June 4, 1965	$ 49,847.50
150m Government of Canada Treasury Billls due August 13, 1965	149,508.00
25m Interstate Power Company, 4⅝% 1st Mtge Bonds due 5/1/95; Yield: 4.6402	24,937.50
50m Province of Quebec, 5½% Sink. Fd. Deb., due 1/15/89/86; Yield: 5.71	48,687.50
25m New England Telephone & Telegraph Co., 40 Yr. Deb., due July 1, 2005; Yield: 4.58	25.205.25
45m Montgomery Ward & Co., Incorporated, 4⅞% Sink. Fund Deb. due August 1, 1990; Yield: 4.90	44,838.00
50m Northern Illinois Gas Co., 1st Mtge Bonds, 4⅝%, due August 1, 1990	50,184.50
65m Orange and Rockland Utilities, Inc., 1st Mtge 4⅞% Bonds, Ser. H., due August 15, 1995; Yield: 4.73	66.502.15
65m California Interstate Telephone Co., 1st Mtge Bonds, Ser. B., due August 1, 1990; Yield: 4.87	65,000.00
25m Southern Counties Gas Co. of California, 4¾% due 1990; Yield: 4.77	24,937.50
150m Government of Canada Treasury Bills, due September 10, 1965	149,553.00
РАЗОМ:	$699,200.90

ЗГРОШЕВЛЕНО ДОЗРІЛІ БОНДИ

50m Government of Canada Treasury Bills, due June 4, 1965	$ 49,847.50
150m Government of Canada Treasury Bills, due July 9, 1965	149,463.00
150m Government of Canada Treasury Bills, due August 13, 1965	149,508.00
РАЗОМ:	$348,818.50

В дальшому гол. касир поінформував приявних про подання, яких внесено в справі нових морґеджів на суму — $1,009,000, і подав докладно касовий звіт усього УНСоюзу за перше півріччя, а закрема розчислення з ведення підприємства „Союзівки".

Після справоздання гол. касира розвинулась дискусія, в якій брали участь всі приявні. Після цього схвалено прийняти до відома це справоздання.

III. Організаційні справи.

Головний секретар Ярослав Падох склав подрібне справоздання з організаційного стану УНСоюзу за час від останніх нарад Екзекутиви, а зокрема перші сім місяців ц. р. В тому часі придбано 2,149 нових членів. У порівнянні з минулим роком це число дещо менше, бо в минулому році за той час ми придбали 2,314 членів. Вже до часу цих нарад у серпні ми придбали нових 105 членів, так що це збільшило число нових членів до 2,254. В цих здобутках дуже визначно допомогли головні урядовці, 14 з яких придбало за 7 місяців 217 членів, тобто на кожного з них припадало пересічно по 15 членів, а на всіх 24 головних урядовців припадало пересічно по 9 членів. Беручи до уваги, що це тільки перших 7 місяців праці, цей здобуток головних урядовців є дуже визначний. Можна сподіватися, що відділові урядовці візьмуть собі з них приклад і підуть їхнім шляхом, що допомогло б Союзові не тільки виконати цьогорічну квоту, але її значно підвищити. Також допомогли в нашій дотеперішній організації студенти нашого центрального секретарсько - організаційного курсу, який відбувся у місяці липні ц. р. на Союзівці. 18 з тих учасників вже активно включилися в організаційну працю УНСоюзу в липні, і в тому місяці здобули 67 нових членів, тобто кругло за один місяць липень на голову тих 18 студентів курсу припадало б по 4 нові члени. Можна сподіватися, що йінші учасники курсу, яких кругло було 50, також включаться в цю акцію. Сподіваємося їх допомоги в майбітніх місяцях ц. р.

Варто теж відмітити ролю обласних і постійних організаторів у поширенні нашої організації. За 7 місяців ц. р. вони придбали 429 членів, тобто пересічно по 30 членів на 11 організаторів, яких ми під цю пору маємо в УНСоюзі. В самому липні вони здобули 109 членів, тобто кругло 30% всіх наших здобутків в тому місяці, яких було 179 нових членів. Пересічно,як з цього виходить, на кожного організатора в липні припало коло 10 членів. Беручи до уваги, що всіх організаторів є 14, на всіх їх пересічно припало 6 нецілих 9 членів. Імена тих, що найбільше заслужились в дотеперішній організаційній праці, як секретарів, так і організаторів та головних урядовців, були й будуть подані в наших місячних звітах у „Свободі".

Впродовж цього року заложено декілька відділів УНСоюзу, а саме: в Рокфорді, Іллиной, Пластовий Відділ у Філядельфії, Відділ у Віндзорі та готуються два нові відділи в Торонті, один при парохії о. Бенеша, на будову церкви якоїУНС дав поважний морґедж, та на Сході Торонта.

В Торонті діють два нові організатори УНСоюзу: Василь Дідюк та д-р Залуцький, які покінчили наш центральний організаційний курс на Союзівці. Можна сподіватися, що також інші члени курсу, зокрема з Торонта, включаться в організаційну роботу в околиці.

Одним з головних зайнять секретарського відділу є поширити знання новостей, які ми впровадили з 1-им липня ц. р., зокрема лро нові грамоти. Висилається по всіх відділах і всім організаторам відповідні брошурки, пропонується студіювання їх, а зокрема вступу до книжечки вкладок та повне використання цих великих облегшень у нашій організаційній праці.

Головний секретар висилає щомісяця обіжні листи до секретарів, організаторів і членів курсу на Союзівці. Можна сподіватися, що цей тісний зв'язок з ними принесе пожвавлення організаційної роботи в цілому Союзі.

У зв'язку з новою терміновою грамотою надруковано окрему брошурку, а також поміщується в газеті нові слоґани. Можна сказати, що загал союзівців прихильно прийняв всі новости, які впроваджено, зокрема нові аплікації членів, нові грамоти, нові вкладки, враз із новою книжечкою вкладок та всі інші полегші в організаційній роботі.

Велику вагу кладеться на вишкіл секретарів та організаторів. Крім центрального курсу на Союзівці, підготовляється ряд окружних, зокрема в Клівленді, Дітройті, Ню Йорку тощо.

В дальшому гол. секретар подав докладне справоздання про стан організаційної праці на терені Канади. Гол. радний та директор Канадійської Канцелярії Богдан Зорич доповнював його інформації.

Після цього звіту проведено дискусію, в якій брали участь всі приявні. Справоздання гол. секретаря схвалено прийняти до відома.

IV. Канадійські справи.

Директор Канадійської Канцелярії склав загальне справоздання з діяльности Українського Народного Союзу в Канаді. Він підкреслив трудноші, які приходиться поборювати, поінформував про приєднання нових членів і поставив цілий ряд побажань, які мали б допомогти в цій праці. Зокрема підкреслив питання уділювання морґеджів членам УНСоюзу на терені Канади, подаючи конкретні пропозиції в деяких справах.

Розглянено пропозиції директора Канадійської Канцелярії і схвалено деякі з них. Зокрема, схвалено помістити інформацію про УНСоюз в інформаторі - довіднику Торонтських Купців і Промисловців, дати привіт від УНСоюзу в журналі, що готується з нагоди Конвенції Українських Жінок Канади, і дещо інше.

Б. Зорич в дальшому поінформував про свою особисту активність, відмічуючи свій побут в Монтреалі, у зв'язку з приєднанням до УНСоюзу місцевої забезпеченевої організації „Самопоміч", та справ, зв'язаних із ненадійною смертю секретарів двох найбільших відділів в Монтреалі: бл п. Й. Чайківського та В. Цимбали. Він відмітив двох торонтських організаторів: д-р Залуцького й В. Дідюка. Теж запевнив про свою допомогу в заложенні відділу при церкві о. Бенеша. В Канаді приготовляється оживлена організаційна кампанія, яка має допомогти виконати призначіну ан Канаду квоту овких членів.

Після справоздання Б. Зорича відбулася дискусія, після якої його справоздання прийнято до відома.

V. Справоздання заступників головного предсідника Анни Герман та інж. Степана Куропася.

Складаючи справоздання із своєї праці, заступники головного предсідника, пані Анна Герман і інж. Степан Куропась, зокрема, торкнулися потреб, які виявилися в їх округах, підкреслюючи конечність оживлення організаційної кампанії і притягнення загалу союзових відділів та союзових урядовців. Всі зобов'язання, які на себе прийняли, в останньому часі вони вповні виконали. Приявні прийняли із схваленням звіти обох заступників гол. предсідника.

Заступник гол. предсідника інж. Ст. Куропась, зокрема, склав справоздання із підготови Конвенції у Шикаґо. Він вважає за конечне перевести деякі підготовлення вже тепер, щоб запевнити відповідний успіх Конвенції.

VI. Культурно - видавничі справи.

Головний редактор „Свободи" подав у своєму звіті стан відготови матеріялів до другого тому англомовної Енциклопедії Українознавства та поінформував про інші справи. Окрему увагу він присвятив альманахові - календареві. Зміни в газеті переводиться далі. Підготовляється до друку Історію України в образках у двох мовах: українській та англійській. Конкурс на повість про союзове життя з нагоди 70-річчя УНСоюзу не дав задовільних вислідів. Пропонує продовжити цей конкурс до 75-річчя УНСоюзу. Інформує про плян зліквідування частини книгарні, яка існує при видавництві „Свободи", так, щоб ця книгарня продавала виключно книжки, видавані УНСоюзом. Плянується перевести спеціяльну кампанію, під час якої книжки, нагромаджені в книгарні УНСоюзу, були б продані по дешевшій ціні. Плянується поміщувати частіше на сторінках „Свободи" вісті із союзового життя, не обмежуючись виключно до „Трибуни УНСоюзу". Підкреслює потребу ще деяких інших видань УНСюзу, а закрема потребу почати пропаганду за збільшення передплати на „Свободу", що може схвалити тільки черговa Конвенція. Без збільшення передплати „Свобода" не може задовільно розвиватися, що є конечно потрібним для добра УНСоюзу й цілої української громади в ЗДА і Канаді.

VII. Різні справи.

Розглянено декілька окремих справ, а саме: протест проти переведення окружних зборів у Шикаґо, протести деяких відділів проти перетягання членів з одного відділу до другого, зокрема новозаложених, і відділів, які залягають з вкладками, та винесено відповідні рішення.

На цьому закінчено наради Головного Екрекутивного Комітету.

Ярослав Падох
головний секретар

ВІДДІЛОВІ СЕКРЕТАРІ Й ОРГАНІЗАТОРИ!

НАША МЕТА НА 1965 РІК: 5,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ

ДО ЖОВТНЯ МИ ПРИДБАЛИ 3,400

ЗА ЛИСТОПАД І ГРУДЕНЬ МУСИМО ПРИДБАТИ 1,600, ТОБТО ПО 800 ЧЛЕНІВ В КОЖНОМУ МІСЯЦІ.

ДОПОМОЖІТЬ У ЦЬОМУ:

1. **ВИКОНАЙТЕ СВОЮ РІЧНУ КВОТУ**
2. **ПРИДБАЙТЕ БОДАЙ 10 ЧЛЕНІВ, ЩОБ ДІСТАТИ ЮВІЛЕЙНУ ВІДЗНАКУ**
3. **ДОПОВНІТЬ ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ, ЩОБ ВИСЛАТИ ОДНОГО ЧИ БІЛЬШЕ ДЕЛЕҐАТІВ НА КОНВЕНЦІЮ**
4. **ПОШИРІТЬ ПОМІЖ ЧЛЕНАМИ ВІДДІЛУ Й НЕЧЛЕНАМИ НОВІ ГРАМОТИ АКЦИДЕНТОВУ Й ТЕРМІНОВУ**
5. **ПОДБАЙТЕ, ЩОБ ВСІ ЧЛЕНИ ВІДДІЛУ ПІДВИЩИЛИ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ**

ЗА ПРИКЛАДНЕ ВИКОНАННЯ СВОГО ОБОВ'ЯЗКУ ОДЕРЖИТЕ ПРИЗНАННЯ Й ПОДЯКУ НА 26-ій КОНВЕНЦІЇ В ТРАВНІ 1966 Р. В ШИКАҐО.

З історії УНСоюзу

Під час Союзового Дня в Шикаґо в липні 1939-го року. На фото стоять (зліва): тодішній союзовий лікар д-р Яворський, тодішній гол. контролер і теперішній заступник гол. предсідника Степан Куропась, між ними теперішній гол. радний Мирон Куропась, дальше тодішній союзовий організатор Дмитро Білецький, та покійні вже гол. контролер д-р А. Кібзей, Ю. Каменецький з Дітройту та Олекса Любас, тодішній голова 106-го ВідділуУНСоюзу.

День Українського Народного Союзу в липні 1939 року відбувся під враженням великої другої світової війни. Німецькі війська розбили Польщу.

Тому дні у великій шикаґовській громаді був д-р Амброзій Кібзей, головний контролер УНСоюзу. Він в товаристві Ю. Каменецького приїхав з Дітройту.

До речі, п. Каменецький згинув трагічною смертю, десять літ пізніше в автомобілевім випадку. В пошукуванні за працею для новоприбулих, як ми тоді називали, скитальців, згинув він на пості народного робітника.

Організатор УНСоюзу Дм. Білецький, був першим організатором в союзовій системі. УНСоюз не мав охоти мати тоді союзових організаторів через спротив відділових секретарів.

Я, як головний контролер УНСоюзу, щойно вибраний в 1937 р., хотів розбудувати УНСоюз в нашому районі, який нараховував тоді 1,700 членів. Тому я згодився платити організаторові його місячну платню 200 дол. за 20 членів протягом цілого року, щоб доказати, що „організатор" це незаступна особа в будучності. Союз мені звернув гроші і по році прийняв п. Білецького на свій етат, бо за цей рік він придбав 2.000 нових членів.

Щосуботи і неділі, часом і в будні дні їздили ми до Давнерс Ґров, Джоліят, Гемонд, Ґері, Іст Шикаґо, Келумет Сити, Мілвокі, Гарвей за членами і возили з собою початкуючого щойно лікаря д-ра Яворського. А що я не міг лишати дома свого сина Мирона, то я брав його з собою, як теж брав його на союзові дні — де він є на фотографії.

Степан Куропась

Т. Кобзей

НЕВИГОЛОШЕНА ПРОМОВА

У вівторок 31 серпня Президія Комітету Українців Канади влаштувала прощальний вечерок для інженера Косаря, який від початку заснування КУК був містоголовою і координатором КУК. Репрезентував п. Косар Українське Національне Об'єднання, якого він і був головним засновником. Отже, добре КУК зробив, що вшанував його за його довголітню працю в КУК і за його працю для добра української спільноти. Тепер п. Косар переїжджає з Вінніпеґу до Торонта до своїх дітей.

КУК запросив на цей вечір представників усіх організацій, що творили і входять в КУК. Мене теж запрошено, як представника Української Робітничої Організації, яка була одною організацією з основоположників КУК. Перше відкрив цю оказію президент КУК о. д-р Кушнір, а потім почав викликати представників організацій, які прощали п. інж. Косаря та складали йому привітання за його невсипущу працю. Але з якоїсь мені не відомої причини для мене, як представника УРО, не стало місця, щоб і я попрощав п. Косаря, хоч я був ще в живих з небагатьох тих, що творили КУК, секретарював в КУК три місяці і на всіх засіданнях зустрічався з п. Косарем. Мабуть тому, що я собі звичайний робітник. Так в нас часом трактують бідного Івана.

Отже, п. Косар, не виголосив я промови, і тому пишу її, щоб Ви знали, що і я Вас шаную за Вашу принциповість. От вона, моя промова:

Знаю Вас, п. Косар, від часу заснування КУК і там побачив, що Ви є одним з тих наших піонерів, які своїми мозольними руками творили український рух в Канаді. Я може з Вами не з усім годився ідеологічно, але я вповні з Вами завжди годився на принципіяльному становищі, а це тому, що так Ви, як і я, боролися з комуністичною гідрою, за визволення українського народу з-під московсько-комуністичного колоніялізму. Обидва ми однаково на цім полі працювали з вірою і надією, що діждемося визволення України і діждемося Незалежної Української Республіки, створеної нашими провідниками в 1918-1919 роках.

Ви завжди цей принцип обстоювали, і за це Вам належиться честь. Вам і Вашій дружині, яка помагала Вам у цьому великому ділі поза те, що виховала гідно і чесно сина і дочку, до яких Ви тепер перебираєтеся.

Належиться Вам честь за те, що Ви безкорисно працювали для української спільноти в Канаді. Початки КУК були тяжкі, українська спільнота була роз'єднана, мало того, були часи, що КУК в початках не мав грошей на оплату листів, які треба було вислати до приятелів у Канаді. І ні ми, ні Ви не заломились, а тягнули спільно нашу тяжку працю. Орали зарослу тернисту дорогу і — проорали. За старанням Вашим і Ваших спільників КУК нині має свій прекрасний будинок, збудував пам'ятник Шевченкові і проводить уперше в історії українців поза рідними землями мільйонову фундацію ім. Т. Шевченка, фундацію, яка є першою фундацією серед українського народу в світі. І тут є вложена Вами цеголка.

Ми не раз може й сперечалися на наших засіданнях, але це не була деструктивна сварня, а конструктивна праця. В цих суперечках ми себе кристалізували і виносили конструктивні ухвали для добра нашої спільноти. Ви були дійсним піонером українського національного руху в Канаді. Та прийшов час, що склались так обставини, що Ви змушені переїжджати з Вінніпеґу до Торонта, до своїх дітей, щоб разом з ними спокійно дожити життя. Ми тратимо Вас тільки особисто, а не духово. Правда, жаль, що ми вже не зійдемось разом на засіданнях, але ми певні, що Ви надалі будете з нами пов'язані душевно і там будете продовжувати Вами улюблену працю.

ОСІННІЙ ПІКНІК ВІДДІЛУ УНСЮЗУ В ОМАГА

Омага, Небраска — Заходом Тва „Згода", 354-ий Відділ УНСоюзу влаштовано тут в неділю 10-го жовтня ц. р. в Українсько - Американському Домі при 15 Вілльям Стріт осінній пікнік. Відбувся він при великій участі членства та запрошених гостей. Дохід із пікніку в сумі $100 призначено на Фонд Катедри Українознавства.

ПРОТОКОЛ

НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

які відбулися у Головній Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Ситі в дні 4 листопада 1965 року.

В нарадах взяли участь: гол. предсідник Й. Лисогір, заступники гол. Предсідника інж. Ст. Куропась і пані А. Герман, гол. касир Р. Слободян, гол. секретар Я. Падох і гол.редактор А. Драган.

Наради розпочалися о год. 10 ранку й тривали до год. 4 по полудні з перервою на обід. Нарадами проводив гол. предсідник Й. Лисогір, протоколував гол. секретар Я. Падох.

I. ЗАГАЛЬНИЙ ОГЛЯД ПРАЦІ.

Головний предсідник Йосип Лисогір відкрив засідання і закликав членів наради, вставши, вшанувати пам'ять недавно померлого президента УНР в екзилі д-ра Степана Витвицького.

Після цього гол. предсідник дав загальний огляд стану УНСоюзу і склав звіт з діяльности за час від останнього засідання Екзекутиви, яке відбулося 20-го серпня ц. р.

Обрана Головним Урядом УНСоюзу Статутова Комісія у складі адв. Івана Панчука — голови, мгра Івана Телюка — секретаря та членів: д-р Василя Палідвора, адв. Івана Романишина і Богдана Зорича, відбувши свою дводенну нараду в днях 19 і 20 серпня ц. р. на „Союзівці", пред'явила Екзекутиві УНСоюзу проєкт змін Статуту. Копії цього проєкту одержали всі члени Екзекутиви, щоб познайомитися з ним. Схвалено, щоб на черговому засіданні Екзекутиви, в грудні ц. р., обговорити пропозиції Статутової Комісії.

У дальшому гол. предсідник торкнувся справи сполучення адміністраційного фонду з так званим посмертним фондом, з якого виплачується забезпеченеві грамоти. Екзекутива внесла подання до стейтового забезпеченевого уряду про дозвіл сполучення цих двох фондів в один, як це вже зробили деякі братські організації. Дозвіл на сполучення цих фондів спростив би адміністрацію і можливо дав би більші фонди на адміністраційні видатки. Якщо б УНСоюз здобув згоду на це злиття фондів, відповідна зміна статуту мусіла би бути ухваленою черговою конвенцією УНСоюзу.

Дальшу проблему становить питання реасекурації. Установи, які займаються цим, останньо підвищили вкладки за реасекурацію, що підносить питання, чи УНСоюз не повинен обмежити реасекурацію тільки до виїмкових випадків та до забезпечення на вищі суми. Цю справу досліджують актуарії.

Поважною проблемою є справа дивіденди за цей 1965 рік, яка буде виплачена навесні 1966 року. За минулий рік УНСоюз виплатив $309.000 дивіденди, що уявляло собою кругло 40% чистого прибутку УНСоюзу, який виносив приблизно 3/4 мільйона долярів. З уваги на підвищення прибутку УНСоюзу, є змога нову дивіденду за 1965 рік підвищити до 50% усього прибутку УНСоюзу, тобто виплатити приблизно 450,000 долярів членам у формі дивіденди. Екзекутива студіює можливість зміни системи виплати дивіденд. До цього часу висота дивіденд спирається на сумі та на часі забезпечення. Над справою модернізації цієї системи працює Екзекутива в порозумінні з актуаріями. Існує можливість виплати спеціяльної додаткової дивіденди для старших членів. Рішення в цій справі відложено до чергового засідання, після одержання опінії фірми актуаріїв, з поради яких користає УНСоюз.

У дальшому головний предсідник поінформував приявних про те, що всі стейтові уряди потвердили нові грамоти, з тим тільки, що уряди в Кензас і Мізурі вимагають невеличких змін, але це не становить поважної проблеми.

Екзекутива досліджує можливість придбання нових машин до головної канцелярії. Відбуто конференцію з представниками IBM і обговорено можливість винайму нових машин. Винайм цих машин із тими, з яких УНСоюз уже користає, виніс би кругло $10,000 річно.

В дальшому гол. предсідник обговорив справи Союзівки та видавництва УНСоюзу. Союзівка мала досі, за десять місяців цього року, прибутків на суму $250,000. Можна сподіватися, що до кінця року вони дійдуть до 265.000, тобто на $15.000 більше, як у минулому році, що становило б приблизно 8% звишки. Видатки у цьому році дещо більші. Проте, можна сподіватися приблизно $35,000 чистого прибутку за 1965 рік. Відносно Видавництва, як досі, прибутки приблизно на $10,000 менші, як у минулому році, але ряд рахунків за виконання друкарських праць ще не оплачено. В цьому році було менше прибутків з оголошень, бо не було, як у попередньому році, добре платних політичних, виборчих оголошень, зате календар приніс більший прибуток. Треба сподіватися, що в цім році УНСоюз виплатить на видання „Свободи" $10.000 менше, як у минулому році. Календар на черговий рік вже в друку, і можна сподіватися, що в короткім часі буде розісланий передплатникам „Свободи".

У дальшому гол. предсідник поінформував, що, згідно з ранішою ухвалою Головного Уряду від 1 листопада ц. р., УНСоюз перебрав заплату 50% оплати за шпитальне й лікарське забезпечення (Блю Крос і Блю Шилд) за службовців головної канцелярії і видавництва.

Обговорено питання нового приміщення головної канцелярії. Досі не повелося знайти відповідного приміщення, хоч були пороблені відповідні заходи.

Обговорено справу Канадійської Канцелярії та стану Відділів УНСоюзу в Канаді. Схвалено запросити на чергове засідання, під кінець цього року, директора Канадійської Канцелярії з точним справозданням про працю і стан Канадійської Канцелярії та підлеглих їй Відділів УНСоюзу в Канаді.

Відносно фінансового стану гол. предсідник відмітив, що за останніх 10 місяців майно УНСоюзу зросло на $1.200,000, більшість чого інвестовано в бондах, бо сплачено багато старих морґеджів, і прибутки з цього інвестовано в нові морґеджі.

Підготовляються загальні крайові змагання у кругллях, які відбудуться навесні 1966 року.

Обговорено деякі питання, зв'язані з майбутньою конвенцією УНСоюзу, що відбудеться у травні 1966 року в Шикаґо. Схвалено потребу відбуття наради з головними урядовцями та Окружною Управою у Шикаґо, впродовж місяця грудня цього року.

Обговорено також питання відзначення для старих членів і відложено остаточне схвалення цієї справи на чергове засідання.

Схвалено звернутися з проханням до головних урядовців, щоб вони виготували свої звіти зараз по закінченні цього року і найпізніше до кінця лютого прислали їх у формі, готовій до друку, до головної канцелярії УНСоюзу. В зв'язку з конвенцією передбачається друк конвенційного журналу та запрошення визначних американських діячів з промовами й привітами на конвенцію та конвенційний бенкет.

Схвалено видати окремий заклик до відділів та загалу членства УНСоюзу в справі успішного закінчення цьогорічної кампанії.

В дальшому гол. предсідник склав справоздання з участи представників УНСоюзу в особах його і гол. секретаря на річній Конвенції Крайового Братського Конгресу в Вашинґтоні та участи представників УНСоюзу в Стейтових Конгресах в Огайо, Мишиґені, Ню Джерзі, Ню Йорку і інших. Він підмітив, що в більшості з цих Конгресів до Управи вибрано членів УНСоюзу. Представники УНСоюзу та „Свободи" взяли також участь у річній конференції, влаштованій для преси Державним Департаментом у Вашинґтоні.

Розглянено питання праці постійних та обласних організаторів УНСоюзу і винесено відповідні ухвали.

На цьому гол. предсідник закінчив своє справоздання, яке доповнювали заступники гол. предсідника інж. Ст. Куропась та пані Анна Герман. Після цього схвалено прийняти до відома справоздання гол. предсідника.

II. ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ.

Після обіду гол. касир Роман Слободян склав справоздання з фінансово-господарської діяльности Українського Народного Союзу за останні місяці. Він відмітив, що з кінцем жовтня майно УНСоюзу зросло до $80.750,000. За останній звітовий час інвестовано в бондах суму $533,188.00, а в гіпотечних позичках суму $565,690.22. Вплинули нові подання на уділення гіпотечних позичок для членів, на народні доми та церкви на суму $805,500.

Розглянено деякі поодинокі прохання про морґедж та передискутовано деякі залеглості в сплаті морґеджів.

У звітовому часі уділено такі морґеджі:

317 Chesnut Ave., East Meadow(N.Y.	$ 13,000.00
130-03 107th Ave., Richmond Hill, N.Y.	11,000.00
32-11 44th St., Astoria, N.Y.	10,000.00
229 and 231 Mott St., New York, N.Y.	25,000.00
33-35 Oak St., New Britain, Conn.	50,000.00
584 Viscount St., London, Ont., Canada	10,000.00
928 N. Harding Ave., Chicago, Ill.	12,000.00
116 St. Mark's Place, New York, N.Y.	12,000.00
324-326 9th St., New York, N.Y.	45,000.00
2000 Tecumseh Rd. E., Windsor, Ont., Can.	150,000.00
42 University Ave., Yonkers, N.Y.	32,000.00
61-01 37th Ave., Woodside, N.Y.	16,000.00
85-24 60th Road, Elmhurst, N.Y.	10,000.00
NW Corner of Evergreen and Lincoln, Lake Como Beach, Wisc.	5,000.00
15 W. 730 George St., Bensenville, Ill.	15,000.00
2068 Crotona Parkway, Bronx, N.Y. (addl)	7,690.22
3258 N. New England Ave., Chicago, Ill.	7,000.00
2025 N. Spaulding Ave., Chicago, Ill. (addl)	5,000.00
949 Wetherfields Ave., Hartford, Conn.	130,000.00
РАЗОМ на суму	$565,690.22

БОНДИ

А. Закуплені Бонди

50m Transcontinental Gas Pipe Line Corp., 4⅞% 1st Mtge Pipe Line Bonds, due 1986 Yield: 4.767	$ 49,520.00
85m California Interstate Telephone Co., 4⅞% 1st Mtge Bonds due Aug. 1, 1990; Yield: 5.01	84,468.75
50m Transcontinental Gas Pipe Line Corp., 4⅞% 1st Mtge Pipe Line Bonds, due 1986; Yield: 5.002	49,187.50
25m Georgia Power Co., 1st Mtge Bonds, 4⅞% Ser. due 1995; Yield: 4.78	25,376.25
150m Government of Canada Treasury Bills due October 8, 1965; Yield: 3.90	149,553.00
50m Tennessee Gas Transmission Co., 5¼% Deb., due Sept. 1, 1985; Yield: 5.28	49,812.50
25m Sierra Pacific Power Co., 5% Bonds due October 1, 1995; Yield: 4.94	25,250.00
50m The Royal Bank of Canada Term Deposit Receipt, 4⅜% due Dec. 13, 1965; Yield: 4.375	50,000.00
50m The Royal Bank of Canada Term Deposit Receipt, 4½% due Jan. 20, 1966; Yield: 4.500	50.000.00
РАЗОМ	$533.188.00

Б. Досплі Бонди

145m Missouri Pacific Railroad Co., Equip. Tr. Cert. due Sept. 1, 1965	$145,000.00
11m Southern California Edison Co., 1st & Ref. Bond due Sept. 1, 1965	11,000.00
150m Government of Canada Treasury Bills due September 10, 1965	149,553.00
50m Government of Canada Treasury Bills due October 8, 1965	49,851.00

В. Продані Бонди

100m Government of Canada Treasury Bills due October 8, 1965	$ 99,702.00

Г. Відкликані Бонди

66m New Hampshire Electric Co., 3% Bonds due Sept. 1, 1975	67,181.40
1m Tennessee Gas Transmission Co. 5⅛% due October 1, 1984	1,003.10
1m Madison Gas & Electric Co. 4⅝% 1st Mtge Bonds due October 1,1988	1,007.80

Після дискусії, яка відбулася після звіту гол. касира, схвалено прийняти цей звіт..

III. ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ

Головний секретар Ярослав Падох склав звіт з організаційного стану розвитку Українського Народного Союзу за останній звітовий час, подаючи також здобутки за перших десять місяців цього року і порівнюючи їх з минулорічними здобутками та втратами.

За дев'ять місяців цього року УНСоюз придбав 3.032 нових членів, що в порівнянні з 2.881 членами за той же час у минулому році дає надвишку 151 членів. Хоч підсумки за місяць жовтень не замкнені, є певним, що загальна кількість членів, здобутих за перших десять місяців, переступить 3.400. Отже, для повного виконання цьогорічної мети 5.000 бракує ще 1.600 членів. Щоб осягнути цю мету, потрібно, щоб відділи УНСоюзу та всі його діячі доклали максимальних зусиль до того, щоб упродовж листопада та грудня здобути бодай по 800 членів. Схвалено звернутися із закликом до відділів округ і всіх союзових діячів, щоб вони допомогли в цій справі. Гол. секретар сподівається, що всі союзові діячі та делеґати попередньої конвенції і кандидати на делеґатів на цю конвенцію виконають своє зобов'язання і відношенні до УНСоюзу та придбають таку кількість членів, щоб здійснити цьогорічний плян відносно збільшення числа членів Українського Народного Союзу. Зокрема відділи повинні подбати про те, щоб доповнити число своїх дорослих членів настільки, щоб могти вибрати одного чи більше делеґатів на конвенцію. Два місяці, які осталися для цього (бо рішає стан з кінця грудня з цього року), дають їм змогу виконати це завдання.

У дальшому гол. секретар підкреслив, що число членів УНСоюзу, яке виносило 1 січня ц. р. 84.414, осягнуло у вересні 85.021. Отже чистий прибуток членів у цім році, після покриття всіх втрат, сановив з кінцем вересня ц. р. 607 членів.

Поширення нового товару УНСоюзу, а саме акцидентових і термінових грамот, ще не розвинулося так, як цього головна канцелярія собі бажала б і як на це заслуговують ці дві дуже корисні й незвичайно дешеві забезпеченеві грамоти. Поширення цих грамот, передусім поміж членами УНСоюзу, залишається надалі одним з найголовніших завдань союзових діячів, а зокрема секретарів відділів і організаторів.

В минулому часі велася дальша акція злуки малих неактивних відділів у більші відділи. В Ансонії сполучилися чотири відділи, а саме: ч. 10, 18, 262 та 67 в один відділ, який має число 67. Сполучилися також два відділи в МекАду, а саме відділ 186 прилучився до відділу 7. Підготовляється дальша злука відділів, як на терені ЗДА так Канади.

За останній час заложено два нові відділи, а саме Пластовий Відділ ч. 216 у Філядельфії і відділ ч. 407 ім. Кардинала Йосифа Сліпого в східній частині Торонта. Йдуть заходи для заложення ще декількох нових відділів.

У минулому часі продовжувалися окружні курси по більших округах. Відбулися курси в Монтреалі і в Клівленді при поважнім числі учасників курсу. Деякі інші округи вимагають влаштувати в них курс, що буде можливим щойно в новім році.

В часі свого побуту в Монтреалі, на Окружному Курсі та Окружних Зборах, 2-го жовтня, на запрошення українського відділу Канадійського Радіо СіБіСі головний секретар переслав шляхом радія привіт на Україну від Українського Народного Союзу, подаючи загальні інформації про цю найстаршу та найбільшу українську національну установу поза межами України.

В дальшому гол. секретар подав точний огляд праці постійних та обласних організаторів УНСоюзу. Схвалено звернутися із закликом до всіх організаторів, щоб вони доклали максимальних зусиль до того, щоб упродовж цих двох останніх місяців року допомогти здобути 1.600 членів і в такий спосіб досягти нашої річної мети.

Окремо розглянено чотиримісячну працю Василя Дідюка в Торонто і схвалено призначити його обласним організатором на Східню Канаду та повідомити про це загал українського громадянства.

В минулих місяцях і тепер відбуваються збори Окружних Комітетів Відділів УНСоюзу. На цих зборах обговорюються наші нові грамоти та новий щабель забезпеченевої служби для української громади, на який увійшов УНСоюз після великих змін і поліпшень уведених з 1-го липня цього року.

Гол. секретар поінформував, що, згідно з попередніми ухвалами, головна канцелярія доручила висилати всім секретарям відділів „Свободу" й англомовний Український Тижневик. В дану пору 320 секретарів передплачують „Свободу", 26 передплачують лише Український Тижневик, 50 користуться газетою інших членів родини, які живуть з ними в родинній спільноті, а 93 секретарі ще й далі одержують газету, не вносячи за це передплати. Схвалено звернутися до цих секретарів із закликом, стати звичайними передплатниками газети, тобто платити за газету, яку їм надсилається. Потверджено давнішу постанову, за якою всі секретарі мусять одержувати газету, що є важливим чинником вдержування зв'язку між відділами з головною канцелярією та не менш важливим інформатором про забезпеченеву працю, зокрема в межах Українського Народного Сюзу.

Розглянено питання переходу молоді до відділу дорослих членів і схвалено пропозицію гол. секретаря звернутися до відділів, щоб вони цю акцію повели, тим більше, що нові члени департаменту дорослих допоможуть відділам обрати свого власного, одного або й більше, делеґата на Конвенцію.

На закінчення свого звіту гол. секретар поінформував приявних про організаційні заходи, які плянується на останні два місяці поточного року. Ак і кожного місяця, будуть вислані обіжні листи до секретарів, д головних урядовців, до членів останнього курсу на Союзівці та до делеґатів попередньої Конвенції. В пловині листопада вийде чергове число „Тримуни", а крім того будуть вислані листи до союзових округ. Концентрація праці буде спрямована на здобуття конечних 1.600 членів упродовж двох останніх місяців цього року.

Після дискусії схвалено прийняти до відома звіт головного секретаря.

IV. КУЛЬТУРНО-ВИДАВНИЧІ СПРАВИ:

Редактор А. Драган склав звіт із культурно-видавничої діяльности УНСоюзу. Він поінформував, що альманах УНСоюзу на 1966-ий рік, присвячений пам'яті Івана Франка, з нагоди 110-річчя з дня його народження та 50-річчя з дня його смерти, вже друкується і в листопаді буде розісланий всім передплатникам „Свободи".

Продовжується праця над підготовою другого тому англомовної Енциклопедії Українознавства, завершується підготова до друку документальної книги про Пам'ятник Шевченкові у Вашинґтоні, друкується англомовна Історія УНСоюзу та приготовляється до друку вибір із матеріялів, вміщених у „Веселці". У переплеті книжка Миколи Понеділка „Смішні сльозини". Приготовляється теж заплановані зміни в „Свободі" й Українському Тижневику.

Після дискусії схвалено прийняти звіт гол. редактора. А. Драгана до відома.

V. РІЗНІ СПРАВИ:

Обговорено ряд організаційних справ, зокрема питання продовження заходів для об'єднання УНСоюзу із УРСоюзом та схвалено взяти участь у 40-річній ювілейній Конвенції Союзу Українок Америки, яка відбудеться під кінець листопада цього року в Ню Йорку, і делеґувати на неї членів Гол. Уряду, пані: Анну Герман, Марію Демидчук, Олену Штогрин й Анну Чопик.

Розглянено звіт дослідного комітету для справ української молоді, головою якого є гол. радний Мирон Куропась.

Після вичерпання порядку нарад головний предсідник закрив засідання.

Ярослав Падох
головний секретар

СОЮЗОВІ ОКРУГИ!

ЩОБ ДОСЯГНУТИ НАШУ РІЧНУ МЕТУ 5,000 ЧЛЕНІВ НАМ ТРЕБА ПРИДБАТИ В ОБА ОСТАННІ МІСЯЦІ РОКУ ПО ПО 800 ЧЛЕНІВ!

Допоможіть нам у цьому:

1. **Допильнуйте, щоб всі Відділи Округи виконали свою квоту**
2. **Допильнуйте, щоб ні один Відділ Округи не остався без нових членів. Пригадуйте їм це бодай двічі в місяць й заохочуйте до праці**
3. **Старайтеся здобути першенство поміж Округами щодо числа придбаних членів та найкращого (відсотково) виконання квоти Округи**
4. **Старайтеся, щоб у вашій Окрузі було найбільше число осіб, які одержуть ювілейну відзнаку УНСоюзу, придбавши бодай 10 членів**
5. **Допомагайте в закінченні кампанії Відділам, які потрібують сторонньої допомоги**

В. Дідюк.

ОКРУЖНИЙ ОРГАНІЗАТОР УНС, ПОЕТ-ФАРМЕР

Є. Омельченко

Запізнався я з п. Є. Омельченком із Ґримсбі вже давніше, десь, здається, на якомусь громадському бенкеті. Знав я його також з активности та успішности в праці в УНС, як успішного організатора. Зустрічався з ним на Окружних Зборах в Торонті, але пізнав його і заприязнився з ним щойно під час секретарсько-організаційного курсу на „Союзівці" цього року. Заприязнившись, відразу пізнав не тільки в ньому, але також у його родині гарних і щирих українців-патріотів. З нашої розмови я довідався, що займається він фармерством, має овочеву фарму у Ґримсбі, а окрім того працює для Народного Союзу. Але для мене не це було важним, важним була його щирість, громадська виробленість і відданість для всього, що своє, рідне. По закінченні курсу я постановив собі при найближчій нагоді відвідати мого нового друга і, може, навіть запозичити дещо з його досвіду в союзовій праці. Думав, от малий фармер допомагає собі додатковою працею в Союзі.

Але я мило був заскочений, коли в неділю 24 липня ц. р. прийшла нагода відвідати панство Омельченків в їх домі. Виїжджаючи з Торонта, я знав їх адресу на ровд ч. 1. Ґримсбі.

Чудовий недільний ранок, і приблизно за годину часу ми в'їхали до містечка Ґримсбі. Перший зустрічний направляє нас на дорогу. Пізнаємо, що це наш „брат", хоч і не признаємось. Змагаємось. Змагаємось по його вказівках. Під'їжджаємо під гору, але щось не цілком ми певні дороги. Поштові скриньки підказують нам, що тут ціла „Европа", а поважне число називськ українських. Близько біля нашої католицької церкви гарної, де якраз відправляється Служба Божа, а ціле подвір'я вкрите автами. Коли знов питаємо, за „ровд", то відповідь для нас, з Великого Торонта, цікава: „Ціла та дорога є та сама, але скажіть мені, до кого Ви їдете?" І на диво, вимінюючи назвисько, ми дістаємо докладну інформацію. Як себе знають так докладно фармери, розкинені на широкому просторі, я ніяк не зміг збагнути.

Одержавши докладну інформацію, ми без затримки їдемо аж під поштову скриньку, на якій великими буквами стоїть, як у книжці: Єфим Омельченко. Ну, але тут друга проблема! Ми заїхали перед будинок і я прямо не вірю, що тут десь може жити якийсь там „фармер" — обласний організатор. Чудове бонґало з одного боку, великі господарські будинки, наладовані господарськими машинами — із другого, все гарно устатковане, а найголовніше удержане у взірцевому порядку. Крутимося автом і самі з дружиною не віримо, що ми таки у п-ва Омельченків. Кажу жінці: „Та ми приїхали до якогось нашого ґрафа з Галичини, Баденього, чи Потоцького!" Але врешті, бачу, з хати біжить усміхнений сам пан організатор. З гостинної хати виходить ціла громадка „американців", що по дорозі відвідала свого земляка-волиняка. Вітайте, а тут вже і шановна пані господиня. „Заходьте в хату!" Входимо, із першого вступу вдаряє на нас чистота, порядок, „Хатка мов палатка" — в квітах і вишивках, а стіни із портретами наших визначних постатей. А вишивки — направду „золоті рученьки" має наша жінка-українка, коли вона, попри обов'язки матері-господині та праці на фармі, має ще й охоту на нелегку працю у вишиванні.

Сідаємо і розгощуємось, щирим гостинним нашим українським звичаєм. Говоримо, про це і про те, фарму і УНС, громадські і політичні справи. Питаю-випитую, аж тут в процесі говорення я відкриваю ще й те, що п. Омельченко не тільки добрий фармер, союзовий організатор, але також поет. Після того, як він прочитав нам деякі свої твори, на різні теми, я щиро порадив йому зібрати їх і видрукувати. Зазначую, що велику частину віршів займає тематика УНС. Ми так і договорились, що в найближчому часі видамо їх.

По щирій гостині, при якій згадували ми наших приятелів, зокрема членів Головного Уряду УНС і головного редактора „Свободи", якому мусимо дуже стояти „в ласку", щоб помістив наш допис у газеті, за їх здоров'я ми випили рівнож по добрій чарці „фармерського вина", так — як сказав п. Омельченко — із його винограду, робленого у Торонті, пішли ми оглянути фарму.

Кількадесять акрів плянтації винограду, радком, немов кучері убрані рясними, хоч ще зеленими ягодами, тягнуться виноградні лози від хати аж під ліс. Минаємо рясні червоні черешні, кожне дерево немов китиця, дозрілі порічки, веприни, малини, чорні ягоди, груші, яблуні, а далі — огірочки зацвіли рядочком і інша городовина. Йдемо, збираємо, що тільки нам до вподоби і смаку, яке все принадне і свіже! Розмовляємо про все, а сонечко пече. Дивуюсь, чому птахи не їдять таку благодать. Аж тут „тарабанщина". Що це? Це старенький, але ще кріпкий і здоровий батько п. Омельченка, 92-літній, так відстрашує власне тих птахів, щоб не псували дару Божого.

Взяло нам досить довго часу, заки обійшли ми „маєтки" новітнього українського „графа". І аж тут я пізнав, що п. Омельченко це не бідний фармер, який додатково дещо заробляє в „Союзі", — а це „кметь", який багато може дозволити собі під кождим оглядом. На тлі цього роблю висновок: яка велика любов і жертенність його мусить бути у праці для свого народу і УНС, коли він так обтяжений працею, знаходить ще доволі часу для такої нелегкої праці, як забезпечування людей. Я певний, що в цьому неперевершену поміч подає йому його дружина, яка ніяк не може помиритись із двома думками: першою, залишення її чоловіком праці в УНС, другою, продання фарми. Перейшли ми ще на другу сторону дороги, де побачили ще два господарські будинки, наладовані модерною машинерією, як: троки, скроплювачі дерев, прополювачі, трок для доставн овочів, овочі, ще красу і впорядкованість фарми, нашого колишнього аґронома із „старого краю".

Заходимо ще раз на хвилинку до хати, щоб бодай оком кинути на чудові вишивки пані Омельченко, подякувати за щире прийняття. Набравши по доброму кошикові дарів Божих — черешень, порічок, веприни, яблук — робимо ще на пам'ятку спільну знимку.

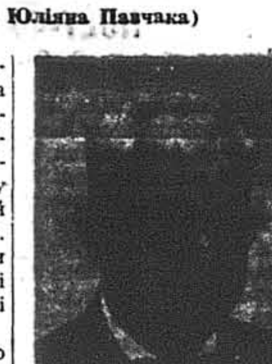
Вже зближається вечір, а ми ще не наговорилися. Прощаємось, дякуємо. Запрошуємо до Торонта, і рівночасно вже заздалегідь, як Бог поможе, самі запропуємось на дозрілий виноград під осінь, а вакації на другий рік таки на фармі п. Омельченка...

От, такого окружного організатора, діяча УНС, і щирого патріота-українця знайшов я в особі свого приятеля!

ПІВ СТОЛІТТЯ ЖИТТЯ ТРУДІВНИКА В БРУКЛИНІ

(Світлій пам'яті Юліяна Павчака)

Українська громада Північного Бруклину втратила одного з найвидатніших союзових і громадських діячів - піонерів і щирого патріота. 3-го вересня 1965 року відійшов у вічність, в одній із лікарень Ню Йорку сл. п. Юліян Павчак, проживши 79 літ. Осиротив дві замужні дочки, двох зятів та дві внучки.

Ю. Павчак

Покійний народився 4-го липня 1886-го року в містечку Городенка і молодим 20літнім юнаком на початку 1906-го року, по тритижневій подорожі кораблем, прибув до Елліс Айленд, звідки по переведенні формальностей, ще з одним чоловіком, поїхав до Ню Йорку. Вони зайшли до одного жида, котрого адресу мав той другий чоловік. Той жид Робінсон нагодував їх, переночував і другого дня постарався про роботу для них у містечку Сомервілл за 12 долярів у місяць. По кількох днях сл. п. Ю. Павчакові попав у руки часопис „Свобода", в якому було оголошення про працю в Бруклині, де він і дістав її по 6 дол. тижнево.

Тут у Бруклині пізнався він з українцями, по більшій частині лемками, котрі тоді ще були баламучені москвофільством і не дуже то легко хотіли погодитися, що вони є українцями. З часом йому вдалося зібрати гурток людей і заложити Братство Пресвятої Тройці і тоді сл. п. Ю. Павчак почав агітувати, щоб Братство стало відділом Руского Народнього Союзу — що йому і вдалося і в році 1908 Братство Пресвятої Тройці стало відділом Руского (тоді ще) Народнього Союзу, і тоді члени стали читати „Свободу" і більше інтересуватися культурним життям. Пізніше винайняли льокаль, заложили читальню „Просвіти", де сл. п. Ю. Павчак був секретарем і рівночасно в 1912 році був вибраний делегатом на 12-ту Конвенцію УНСоюзу у Віллкіс Барри, Па. і від того часу був делегатом чи не на кожній Конвенції УНС і де був вибраний членом Просвітної Комісії УНСоюзу, яку очолював д-р Сіменович з Шикаґа.

Сл. п. Ю. Павчак належав до Комітету Оборони Січинського, помагав збирати потрібні фонди за побуту д-ра Демидчука в 1912 році та найбільше присвятив праці перед і на конвенціях УНСоюзу, щоб здобути ухвалу переведення зміни назви Союзу на Український Народній Союз. В роках 1914-1917 був головним контролером УНСоюзу. Був обраний делеґатом до єпископа Ортинського, щоб церква в Бруклині була відлучена від нюйоркської і дістала священика, на що єпископ Ортинський згодився і Бруклин зістав окремою парохією. Заложив аматорський гурток, котрий відіграв 10 вистав впродовж 1908 - 1912 років. Покійний очолював аж до своєї смерти Т-во ім. Богдана Хмельницького, 158-ий Відділ УНС-у, ОДВУ, Центральний Комітет Національних Товариств на терені парохії церкви св. Духа, пізніший Центральний Комітет Організацій, Відділ УККА в Бруклині і Комітет Укр. Національного Дому, він і виготовив статут УНДому, котрий зістав прийнятий і подбавши про чартер, установу заінкорпоровано під назвою: „Український Національний Дім в Бруклині" і тоді виринула думка, щоб набути відповідний будинок на власність для потреб установи. Знайшовся такий дім, але треба було мати бодай — $3 500 на завдаток, а всего в касі було — $527. Тоді сл. п. Ю. Павчак заявив продавцям: „Ми зробимо контракт з вплатою $500 завдатку, а $3 000 заплатимо до 90 днів". Тоді існувало вже добре зорганізоване товариство Союз Українок, і тоді сл. п. Ю. Павчак повідомив громадян, що все є готове в справі купна дому, треба лише грошей, головно $3 000 до 90 днів. Зібрані з ентузіязмом прийняли заяву сл. п. Ю. Павчака і обіцяли зібрати ту суму. Треба було подивляти наше патріотичне жіноцтво під проводом покійної Анни Бодак і п. К. Баран, коли вони ходили вечорами по сходах без нарікань і збирали жертви, аж доки не зібрали потрібних $3 000.

В листопаді 1934 року перебрано будинок в посідання. Треба було ще зробити перебудову і сл. п. Ю. Павчак, як голова, підписав контракт перебудови на — $18 650, з вірою, що люди доброї волі допоможуть. Але коли вже не було змоги зібрати такої суми збірками, то на гарячі заклики Управи, громадяни склали позички на „ноти", підписані головою і секретарем на суму — $11-500 на безтерміновий час і без жадних відсотків.

При чесній праці Управ УНДому в Бруклині всі довги заплачені та ще й резерва знаходиться на щадничім конті. Із старших громадян працювали з покійним Павчаком пок. М. Баглай, пок. М. Цибрівський, пок. П. Пелех, а із живих пп. П. Дубовецький, М. Кіт, І. Бішко та В. Троц. Покійний Ю. Павчак з чотирирічною перервою очолював в 1935 - 1969 рр. Український Національний Дім, а при кінці життя, коли вже знемігся, загальні збори одноголосно вибрали його почесним головою. В 1961 році Комітет Українського Національного Дому в Бруклині влаштував бенкет з нагоди ювілею 50-річчя громадської праці тоді ще живого Ю. Павчака, де його нагороджено бронзовою таблицею з відповідним написом. Та таблиця і його портрет висять на відповідному місці в УНДомі. Тепер дім у руках молоді тут народженої і з нової еміграції, а ми старші помагаємо своїм досвідом і порадою.

Вже будучи поважно хворим — не зважаючи на заборони лікаря виходити з дому, покійний Ю. Павчак був на відкриттю пам'ятника Шевченкові у Вашинґтоні.

Сл. п. Юліян Павчак був справжнім війтом своєї громади, фактичним її організатором. Він належав до того піонерського старшого покоління, яке почало наше суспільне життя будувати від основ. Не було майже ні одної української громадської організації в Бруклині, в якій він не брав би активної і провідної участи, допомагаючи співпрацею, порадою здорового розуму. Виступав завжди за згоду і консолідацію наших сил і співпрацю всіх товариств та людей доброї волі.

Це була людина, якої ім'я має бути включене в список тих, що всі свої сили впродовж усього свого життя поклали на службу нашому майбутньому, як виховний приклад для української молоді.

Прийми, Дорогий Друже, цих кілька слів, як китицю незабудьок на Твою могилу, далеко від рідної землі. Ми віримо всі, що вітер із Твоєї рідної Городенки, принесе Тобі тут на чужину, на Твою могилу, вістку з Рідної Землі, що вона вже свобідна, свобідна і наша рідна Церква і наш нарід — в доказ пошани для вірного сина України, яку Ти так палко любив.

Теодор Глухий

ДОСЯГНЕННЯ ОКРУГ В КАМПАНІЇ 1965 р.

(Стан з 31-го жовтня 1965 р.)

Округа (осідок)	Квота 1965 р.	Приєднано до 31 жовтн. 1965
Philadelphia, Pa.	660	414
Chicago, Ill.	960	376
Cleveland, Ohio	450	245
New York, N.Y.	750	267
Toronto, Ont.	420	293
Detroit, Mich.	420	197
Newark, N.J.	280	206
Montreal, Que.	125	157
New Haven, Conn.	300	113
Pittsburgh, Pa.	400	110
Jersey City, N.J.	210	113
Troy, N.Y.	160	93
Perth Amboy, N.J.	180	87
Utica, N.Y.	180	75
Allentown, Pa.	140	74
Rochester, N.Y.	310	81
Minneapolis, Minn.	115	64
Passaic, N.J.	110	51
Frackville, Pa.	180	66
Youngstown, Ohio	150	43
Buffalo, N.Y.	150	35
Baltimore, Md.	100	36
Boston, Mass.	150	29
Winnipeg, Man.	130	29
Wilkes Barre, Pa.	80	16
Scranton, Pa.	80	15
Woonsocket, R.I.	85	17
Ludlow, Mass.	40	13
St. Louis, Mo.	30	9
Smithmill, Pa.	25	8
Elmira, N.Y.	45	6
Необ'єднаних 24 відділів	100	50
РАЗОМ	7,505	3,388

60-річний ювілей подружжя Андрія і Марії Захаркових

Подружжя Андрій Захарків і його дружина Марія з Горішних 6-го червня 1965-го року відзначили 60-річний Ювілей свого вінчання в церковній залі в Балтиморі, Мериленд. В цьому рідкісному родинному святі узяли участь діти і внуки Ювілятів та численні гості і знайомі, всього понад 40 осіб.

Цікаве життя цих Ювілятів, які були свідками української історії впродовж понад 60 років. Вони бачили всі славні і сумні події на західних українських землях в 20-му столітті. Ось їхні короткі життєписи:

Андрій Захарків народився у багатій сільській родині у Вишнівчику, в Підгаєцькому повіті в Західній Україні 1882-го року. Його дружина Марія Захарків із Горішних народилася в Сапові, парохія Зарванниця 1887-го року, також в багатій селянській родині.

Андрій скінчив 7 кляс народної школи у Вишнівчику в 1899 році і пізніше дяківський курс у Львові, але в батька була велика господарка і він не мав можливости дякувати, тільки вів парохіяльний хор та підготовляв вистави в читальні, яку засновано в 1900 році у Вишнівчику, та був кошовим Січі, яку засновано в 1902 році. В 1905 році він одружився, і до 1914-го року подружжя Захаркових мало 3 дітей.

В 1914 р. Андрій пішов на війну і воював в австрійській армії до листопада 1918-го року, а пізніше був вояком Української Армії, з якою після чортківської офензиви в літі 1919-го року перейшов Збруч і пішов на Велику Україну. Потім перебув польську тюрму, з якої якось щасливо вийшов.

Життя під Польщею було тяжке, поляки не дали збудувати читальні і матеріял зігнив. А в 1930-му році щасливо пережив польську пацифікацію. Андрій Захарко був на списку тих, яких мали польські вояки „пацифікувати", але він сховався і скінчилося на знищенню усього зерна, яке облили бензиною і спалили, та на вибиттю шиб у вікнах і поламанню дверей, молотілки, керату і січкарні. Андрій мав відсидіти 7 днів в тюрмі, але він замість того заплатив 70 золотих кари. Інших людей тяжко катували, а між ними був парох Зарваниці — о. Василь Головінський.

Становище українців ще погіршилося, коли в 1939-му році українські землі зайняли російські комуністи. Вони заарештували старшого сина Михайла Захаркова, який мав крамницю в Підгайцях, та після побуту у в'язниці в Галичині вивезли його на Сибір, де він був 6 років. Батько Андрій мусів ховатися аж до 1941-го року, поки російські окупанти не втекли перед німецькою армією на схід.

Коли ж 1944-го року російські комуністи знов надійшли до Галичини, ціла родина Захаркових — Андрій, його дружина Марія, дочка Анна і син Остап виїхали на захід, а наймолодший син Микола, котрий був тоді в учительській семінарії в Рогатині, зголосився до Української Дивізії і під Бродами поклав свою буйну голову в обороні української волі.

Андрій із дружиною та з сином Остапом і заміжньою вже донькою Анною за інж. Остапом Стельмахом виїхали пізніше до Німеччини, де були 5 років, звідки в 1949 році виїхали до ЗДА і там замешкали в Балтиморі. В Німеччині ця родина дістала вістку про те, що її Михайло по 6-ох роках із Сибіру дістався до Польщі. Йому допомогли і він міг прибути до Німеччини, звідки разом із родиною виїхав до ЗДА.

В Америці було старому батькові дещо важко жити, але він давав собі раду і дожив до того, що в 1955 році міг відсвяткувати своє 50-річчя подружнього життя, а цього року його родина влаштувала своїм батькам Ювілей 60-річчя їх одружіння.

На цім Ювілею була ціла родина, діти і внуки. Були присутні і о. декан Мельничук, парох Балтимору, о. Весоловський із дружиною, проф. П. Войтович із дружиною, д-рова Ліда Лемішка з Мамою п-і Блаватською із сином та ще інші гості.

Подружжя Андрій і Марія Захаркови склали з приводу свого 60-річного подружнього Ювілею — $150 на Катедру у Філядельфії, $50 — на НТШ у Сарселі, Франція, $10 — на сиротинець у Філядельфія, $50 на церкву і школу в Балтиморі, разом — $260.

Пан Андрій Захарків сказав на своєму Ювілеї таке: „Ми дякуємо Господу Богу, що дав нам з діточками і внуками, з ближчою і дальшою родиною і всіми гістьми в радості і в Божім благословенні перевести наш 60-річний Ювілей".

Л. Л.

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ У ВЕРЕСНІ 1965 РОКУ

Ч. Відд.	Організатор	Приєднав у вересні	Разом у 1965 р.	Ч. Відд.	Організатор	Приєднав у вересні	Разом у 1965 р.
5	А. Малян	4		250	М. Ткачук	2	32
	І. Сидор	4	21	251	Я. Кравчук	12	15
6	А. Вовк	1	4	253	В. Фіцик	3	3
8	В. Мандзій	5		254	В. Романишин	1	5
	В. Козіцький	3	16	256	В. Квас	2	5
12	В. Лучкань	2		257	П. Сильчак	1	11
	С. Гавриш	2	6	259	Юлія Гуглік	1	11
13	П. Шевчук	1	36	266	В. Труфин	1	18
14	М. Отрок	1	19	268	Е. Барилка	2	18
15	О. Зинюк	1	1	270	С. Островський	2	20
16	М. Москаль	2	10	274	Аліція Добрянська	1	7
20	А. Триш	2	11	276	С. Іваницький	1	3
22	Гелен Олек	1	17	277	Е. Гомотюк	9	
25	Квітка Стецюк	2	11		В. Василенко	1	35
27	А. Лісевич	1	3	283	П. Пироганич	2	8
28	І. Геледа	1	3	292	П. Федик	3	30
36	Софія Гунька	1	3	296	П. Лобук	1	4
39	І. Пиндус	4	13	300	Ф. Кравчак	1	5
42	П. Головачук	5	15	301	В. Іващук	2	3
47	Р. Гарас	1		305	М. Гентош	1	3
	Анна Гарас	5	21	307	Д. Галонзка	1	5
49	М. Юречків	1	2	316	В. Гавриляк	5	18
54	В. Добчанський	1	1	320	І. Малко	3	5
58	І. Яковенко	1	3	325	В. Цюпа	1	18
59	М. Галькевич	2	19	328	В. Ковч	2	3
63	М. Турко	14	39	330	Я. Мартинюк	2	10
64	І. Бурний	1	1	334	М. Задерецький	1	8
67	В. Пепюк	4	5	336	Г. Кісіль	3	14
70	П. Костик	1	6	337	Е. Притула	3	9
76	В. Салабун	1	21	346	Р. Чучкевич	5	40
78	І. Петрунцьо	5	17	348	Стелла Волошин	1	9
83	С. Гавриш	2	16	350	Т. Фінів	4	5
84	А. Куян	2	6	356	О. Продивус	3	6
88	В. Квас	3	7	358	Катерина Мураль	3	10
96	М. Драпала	1	8	360	І. Гаврилюк	2	2
103	П. Стецик	1	5	361	І. Галичин	2	
104	Г. Мисак	1	3		І. Пригода	1	
108	В. Волинець	1	5		П. Кучма	1	28
112	Марія Капраль	1		362	С. Гавриш	1	8
	Ольга Книтель	1	3	364	В. Врездун	2	
114	М. Ткачук	6	26		В. Гірняк	1	
120	В. Рефт	4	10		М. Сенти стар.	1	
121	А. Гадз	5	6		Марія Кукіз	1	15
125	Марія Громяк	1	3	367	В. Попович	2	12
127	І. Була	1	18	370	В. Гіна	1	3
147	І. Зазворський	5	32	371	Стефанія Букшована	4	28
148	П. Шнайдер	1	1	372	Я. Ярема	2	25
149	Марія Дика	5	5	375	І. Данківський	2	
151	Анна Пипюк	5	6		П. Тарнавський	3	25
155	М. Фединишин	3	26	379	М. Семків	1	26
158	А. Саноцький	3	5	385	Я. Карпяк	3	29
164	І. Кудриш	2	3	388	Евфемія Воловняк	1	1
165	Марія Пелехата	1	6	397	Олена Штогрин	2	12
170	Д. Дидик	4	27	399	І. Красник	4	9
173	П. Щерба	1	27	418	В. Дідюк	2	18
174	А. Слюсарчук	2	23	422	Б. Грицук	3	11
176	М. Остап	1	13	423	М. Куропась	2	
182	А. Гнатюк	1	8		М. Ольшанський	22	67
194	М. Салдан	2		424	В. Басюк	1	2
	І. Басилишин	2	35	427	П. Дяків	10	23
212	Катерина Бліщ	1	1	430	О. Вакай	2	10
214	О. Твардовський	2	13	432	Б. Зорич	9	
216	І. Одежинський	10	41		Т. Залуцький	12	73
217	К. Шевчук	2		440	Софія Куций	4	
	Ф. Голод	1	16		В. Дідюк	5	16
219	М. Харіщак	1	20	445	І. Гевრик	10	26
220	І. Мелинишин	4	7	451	Є. Омельченко	3	12
221	Т. Шпікула	1	20	457	Ірена Гошовська	3	3
228	Анна Сінінська	1	1	458	Ф. Стахов	2	3
230	П. Ліщак	2	11	462	О. Фаренич	1	9
237	М. Крика	2	6	464	Д. Недошитко	1	12
239	М. Ковальчук	1	5	469	К. Чорномаз	2	10
240	А. Стецяк	15		472	С. Кочій	1	16
	В. Гірняк	1	73	484	В. Запаранюк	6	16
245	М. Мартиненко	1	13				

ЛИСТА ВІДДІЛІВ, ЯКІ ПРИЄДНАЛИ В ЦІЙ КАМПАНІЇ НАЙБІЛЬШЕ ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ

(Стан з 30-го вересня 1965 р.)

Ч.П.	Ч.Відд.	Місцевість	Приєднано членів	Ч.П.	Ч.Відд.	Місцевість	Приєднано членів
1.	240	Клівленд, Огайо	73	19.	361	Ню Йорк, Н.Й.	28
1.	432	Торонто, Онт.	73	21.	170	Джерзі Сити, Н. Дж.	27
3.	153	Філядельфія, Па.	69	21.	173	Вільмінґтон, Дел.	27
4.	423	Шикаґо, Ілл.	67	23.	379	Шикаґо, Ілл.	26
5.	133	Нюарк, Н. Дж.	56	23.	155	Перт Амбой, Н. Дж.	26
6.	216	Філядельфія, Па.	41	23.	114	Шикаґо, Ілл.	26
7.	346	Клівленд, Огайо	40	23.	445	Вінніпеґ, Ман.	26
8.	63	Форд Сити, Па.	39	27.	222	Клівленд, Огайо	25
9.	13	Ватерфліт, Н.Й.	36	27.	372	Плейнфілд, Н. Дж.	25
10.	194	Ню Йорк, Н.Й.	35	27.	375	Філядельфія, Па.	25
10.	277	Гартфорд, Конн.	35	30.	174	Дітройт, Міш.	23
12.	94	Гамтрамк, Міш.	34	30.	427	Ст. Кетринс, Онт.	23
13.	231	Кемден, Н. Дж.	33	32.	106	Шикаґо, Ілл.	22
14.	463	Віндсор, Онт.	32	33.	76	Нюарк, Н. Дж.	21
14.	250	Рокфорд, Ілл.	32	33.	5	Асторія, Н.Й.	21
14.	147	Аллентавн, Па.	32	35.	219	Нюарк, Н. Дж.	20
17.	292	Дітройт, Міш.	30	35.	221	Шикаґо, Ілл.	20
18.	385	Міннеаполіс, Мінн.	29	35.	270	Джерзі Сити, Н. Дж.	20
19.	371	Нюарк, Н. Дж.	28				

ЛИСТА ПЕРШУНІВ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ

(Стан з 30-го вересня 1965 р.)

Відділові організатори:

1. А. Стецяк (240)	72
2. Анна Дубас (133)	56
3. М. Турко (63)	39
4. П. Шевчук (13)	36
5. Е. Гомотюк (277)	33
6. І. Зазворський (147)	32
7. П. Федик (292)	30
8. Я. Карпяк (385)	28
9 П. Щерба (173)	27
9. Е. Барилка (268)	27
11. М. Семків (379)	26
11. І. Гевряк (445)	26
11. Т. Залуцький (432)	26
14. Я. Кришталович (222)	25
14. М. Кончак (94)	25
14. Я. Ярема (372)	25
14. Д. Дидик (170)	25
18. М. Фединишин (155)	23
18. А. Слюсарчук (174)	23
18. В. Дідюк (418)	23
21. П. Дяків (427)	21
22. Т. Шпікула (221)	20
23. Я. Падох (194)	19
23. М. Галькевич (59)	19
25. В. Труфин (266)	18
25. Б. Гавриляк (316)	18
27. Гелен Олек (22)	17
27. І. Вула (127)	17
27. І. Петрунцьо (78)	17
30. І. Серант (86)	16
30. Д. Копиловський (183)	16
32. М. Отрок (14)	15
32. П. Головачук (42)	15
32. Анна Гарас (47)	15
32. В. Салабун (76)	15
32. Стефанія Букшована (371)	15
32. П. Тарнавський (375)	15

Постійні організатори:

1. І. Одежинський	112
2. М. Ольшанський	85
3. М. Ткачук	67
4. С. Гавриш	66
5. В. Гірняк	47
6. В. Зорич	41
7. Р. Чучкевич	39
8. В. Запаранюк	16
9. В. Цимбала	10

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

СПИСОК Ч. 65

С. Палам	Т. Газдун	А. Девенс
О. Карфора	Е. Манацький	А. Діке
С. Луків	Я. Падох	М. Дідора
Г. Мандзій	Е. Заяць	Я. Диба
С. Отрок	І. Козак, др	К. Глощак
П. Дриґан	С. Цимбала	С. Івахів
А. Триш	І. Гумовський	З. Максимів
А. Корбяк	С. Боднарчук	М. Мандибур
І. Панчак	С. Боднарчук	Г. Осцяк
С. Домарадський	А. Авраменко	Я. Осцяк
С. Домарадський	С. Боднарчук	Н. Осцяк
Б. Стеткевич	Е. Кінаш	П. Пелех
І. Заяць	С. Галан	Я. Проць
І. Заяць	В. Галан	С. Салватій
В. Стангел	В. Галан	В. Шеремета
Я. Фединський	М. Гошуляк	М. Шевчук
М. Наконечний	Я. Гошуляк	Т. Сімків
К. Наконечний	В. Сікора	Г. Шевчук
П. Костік	Р. Трешньовський	М. Турко
Т. Кірчов	Я. Сохоцький	Н. Вілкерсон
Р. Кірчов	Я. Сохоцький	М. Стефанишин
Я. Кривий	С. Мудрий	Я. Стефанишин
М. Марушка	В. Бойко	Я. Мартинюк
І. Кефор	О. Гречин	С. Лобур
М. Кефор	М. Якимчук	К. Лобур
М. Кефор	В. Юрків	В. Федаш
І. Кефор	С. Комар	М. Копичак
І. Кефор	П. Емхе	І. Настоящий
Е. Чорнобіл	Н. Когут	Т. Подоля
Л. Панков	Я. Малько	М. Дудас
С. Панков	О. Пісецька	Я. Дудас
Р. Слободян	Д. Лісецький	Н. Дзяман
Ц. Буш	Д. Пісецький	о. С. Білак
С. Слюзар	А. Пісецька	Т. Тещук
С. Левицький	А. Пісецька	В. Колінко
Т. Барабан	П. Волічинський	Н. Починок
А. Гуп	М. Вітюк	Н. Починок
Е. Гутович	Я. Бандура	Б. Коцуляк
М. Кіт	М. Бішко	М. Потрогош
І. Музика	П. Девенс	А. Кострес
І. Макар		

Сума проголошених чеків	$ 401.96
Давніше проголошено	19,398.18
Разом	$19,800.14

СПИСОК Ч. 66

В. Семянців	Н. Куцик	Т. Кіслевич
В. О. Семків, д-р	І. Козак	Д. Досій
В. Олейко	М. Болеховський	Г. І. Войчак
М. Семчишин	Я. Павчак	В. П. Сафрон
Г. О. Семчишин	М. Віщун	П. Лютак
І. Семчишин	П. Козак	І. Бандура
А. Шмокалюк	Л. Кучерська	П. М. Дівенс
І. Васильків	В. Палідвор	А. Дівенс
Д. Шлевич	М. Палідвор	І. Івахів
Є. Кульчицький	К. Хомин	А. Костенко
Т. Майструк	В. Франко	М. Турко
В. Нагрідж	І. Франко	П. Л. Галущак
Р. Воробкевич	Т. Франко	Т. Бутрей
Р. Крушельницький	Р. Стахура	І. Головка
Д. Шмагала	І. Федина	І. Головка
О. Оришкевич	В. Флюнт	І. Ярема
М. Грушкевич, д-р	Т. Николайчик	Г. Кочут
І. Грицоляк	В. Гомотюк	О. Пастерняк
А. Гаврищук	В. Козак	С. Хомяк
М. Войтович	П. Нішпонь	М. Туранський
П. Федак	І. А. Мацак	П. Шараневич
С. Біло	О. Бернадин	Н. Горіх

Сума проголошених чеків	$ 203.52
Давніше проголошено	19,800.14
Разом	$20,003.66

СПИСОК Ч. 67

Б. Гелета	П. Крепіч	Я. Савчин
А. Слота	В. Горчаківський	М. Гречка
С. Олійник	О. Городиський	В. Запаранюк
М. Смерека	І. Городиський	Е. Омельський
М. Плецій	І. Заполюх	В. Гук
М. Плецій	Д. Шмагала	М. Дмитрів
М. Савка	Е. Кравчук	В. Івасів
Т. Шмагала	М. Мацюк	М. Худик
С. Бук	С. Тимків	В. Рибарський
С. Нечипорук	П. Корженівський	С. Мельник
П. Ярема	М. Матиш	С. Гуцал
Д. Смерека	А. Тищенко	П. Ярмак
А. Червак	Б. Сілецький	С. Двояк
В. Семеген	Л. Сілецький	К. Двояк
Г. Щербанюк	О. Шумська	С. Двояк

Сума проголошених чеків	$ 163.40
Давніше проголошено	20,003.66
Разом	20,167.06

СПИСОК Ч. 68

П. Одарченко	І. Турик	А. Янчишин
І. Зазуля	О. Гаррісон	В. Дучинський
І. Зазуля	І. Турчин	П. Савка
Р. Юшкевич	М. Тарасюк	А. Николишин
В. Вайор	М. Голінко	П. Николишин
Я. Стадник	І. Казанівський	С. Чучук
У. Лушковський	В. Орищак	Г. Штогрин
І. Заприла	Д. Галонзка	Б. Мигасюк
О. Саноцький	А. Чопек	А. Мигасюк
В. Вацикевич	О. Білоган	Б. Мигасюк
М. Глова	І. Янчишин	Е. Чпоревський
С. Костер		

Сума проголошених чеків	134.46
Давніше проголошено	20,167.06
Разом	$20,301.52

СПИСОК Ч. 69

О. Антонович	П. Федик	Б. Дорожинський
М. Лайос	Г. Озарків	П. Коцюруба
М. Заремба	Г. Щербан	І. Коцюруба
А. Трункес	В. Нагірний	А. Коцюруба
о. С. Дашо	В. Запорожець	П. Коцюруба
М. Палка	М. Баран	Р. Волчук
Д. Палка	М. Дорожинський	Р. Волчук
М. Мартиненко	О. Дорожинський	Р. Волчук
О. Мартиненко	Л. Дорожинський	Р. Чоловський
		Т. Чоловський

Сума проголошених чеків	$ 96.40
Давніше проголошено	20,301.52
Разом	$20,397.92

СПИСОК Ч. 70

М. Досяк	Ю. Козяк	Г. Прінгл
В. Целюх	М. Бумба	Б. Голда
А. Дудар	Г. Явний, д-р	М. Шиковський
М. Дудар	Г. Явний, д-р	Е. Юхцевіціюс
Е. Стецьків	С. Явна	І. Іваник
Н. Стецьків	С. Явна	А. Плічук
Р. Стецьків	Р. Мандзій	Т. Семенчук
А. Стецьків		

Сума проголошених чеків	$ 69.50
Давніше проголошено	20,392.32
Разом	$20,461.82